

Velja po pošti:

Za celo leto naprej . . . K 28.—
za en mesec . . . " 2.—20
za Nemčijo celoletno . . . " 28.—
za ostalo inozemstvo . . . " 35.—

V Ljubljani na dom:

Za celo leto naprej . . . K 24.—
za en mesec . . . " 2.—
V upravi prejemam mesečno . . . 170

Sobotna izdaja:

za celo leto . . . " 7.—
za Nemčijo celoletno . . . " 9.—
za ostalo inozemstvo . . . " 12.—

SLOVENEK

Inserati:

Enostolpna petilvrsta (72 mm):
za enkrat . . . po 18 v
za dvakrat . . . " 15 "
za trikrat . . . " 13 "
za večkrat primorana popust.

Poročna oznanila, zavihale, osmrtnice itd.:
enostolpna petilvrsta po 21 vin.

Poslano:
enostolpna petilvrsta po 40 vin.

Izbaja vsak dan, izvemši ne-
delje in praznike, ob 5. uri pop.
Redna letna priloga Vozni red.

Uredništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6/III.
Rekopisi se ne vračajo; nefrankirana pisma se ne
sprejemajo. — Uredniškega telefona št. 74. —

Političen list za slovenski narod.

Upravištvo je v Kopitarjevi ulici št. 6. — Račun
poštne hranilnice avstrijske št. 24.797, ogrske 26.511,
bosn.-herc. št. 7563. — Upraviškega telefona št. 188.

Baron Stillfried 17. pešpolku.

Sedanji poveljnik 17. pešpolka je do-
bil ob obletnici vojne napovedi od polkov-
nika Stillfrieda, pod čegar vodstvom se je
bil odpeljal polk na bojišče, sledeče pri-
znanje besede: »Od c. in kr. okrožnega
poveljstva v Jedrzejowu, Poljsko. — Go-
spodu c. in kr. podpolkovniku Hugu pl.
Ventour, vitezu reda železne krone III.
razreda (v. d.), v. z. k. (v. d.), poveljniku
pešpolka št. 17. Vojnopoštni urad št. 32.
Moj ljubi, drugi tovariši! Ko prejmete te
vrstice, bo preteklo leto dni, odkar je bila
izdana vojna napoved ter ste se Vi in hra-
bri sinovi Kranjske v plemenitem navdu-
šenju pripravljali na boj za pravično stvar!
Kakšno povzdigujoče čustvo zame, da
sem smel na čelu tega divnega polka oditi
na bojišče! Veliko je trpel, veliko pleme-
nite krvi je prelil za domovino in izgubil
ljubljeni, drage hlabre častnike in mnogo
svojega hrabrega moštva, toda vsikdar
zvest svojim tradicijam je neomadeževano
ohranil svojo čast in se vsepovsod v stoti-
nah bojov odlikoval s pogumnostjo in
vstrajnostjo, z junaštvom in navdušenjem
ter na svojo zastavo pripel mnogoštevilni
lovor. — Tebi, spoštovani, ljubljani prija-
telji, ki si s kratkim presledkom vedno
vzdržal, izreklam kot poveljniku tega le-
pega polka svoja prevroča najboljša voš-
čila in Te prosim, da jih vse m — v s e m
naznaniš! Bog bodi z Vami in Vam še na-
dalje podeli zmago, slavo in bogato pri-
znanje! — Vedno Tvoj stari, udani prija-
telj Stillfried m. p., polkovnik. — Polkov-
nik baron Stillfried je bil v Gologory težko
ranjen. Vsled dobljenih poškodb ni mogel
več na bojišče, pač pa je vsikdar z naj-
večjim zanimanjem zasledoval vелеdejanja
svojega polka in jih je tudi povsodi od-
kritosrčno oznanjal. Polk je ponosen na
priznanje tega moža. Njegove besede so
pa tudi trajen dokument, kako vršijo
Kranjci svoje dolžnosti do domovine v teh
težkih dneh.

Iz bojne črte pri Sv. Luciji ob Soči.

(Izvirno poročilo »Slovincu«.)

Takole je bilo Sv. Duh je prišel letos
v groznem viharju. Sedel sem na binkoštni
pondeljek, kakor po navadi, zjutraj od 5.
dalje v spovednici. Slovesno-mirno je bilo
vse, in jutro prekrasno. Kar zagrme to-
povi! No, kaj pa to pomeni? Top so prav-
kar postavili pa ga zdaj poskušajo — mi-
slil sem v svoji nedolžnosti. Ko pa pridem
v zakristijo, izvem, da so bili to že prvi
bojni streli na sovražnika, in mi, da ne

smemo več zvoniti in da moramo zvono-
vom jezike in vrvi odvzeti itd. Zvonovi,
molčite zdaj, topovi govorite! Uho se je
na spremembo kmalu privadilo. Vojska je
prišla v tek in v noči pred sv. Antonom
so nam namenili Lahi že prvi obisk. Tako,
kmalu po polnoči — so rekli med sabo —
bomo čez Sela in Kozmerice pri Sv. Lu-
ciji. Da, da, ko bi straža ob Soči spala.
Lahi so prišli po Volčanskih Rutih mimo
Jugove hiše nizdol v Ušnik in so krenili
navzgor proti Selom. Tu so bili od naših
pričakani in, kakor se gre, pozdravljeni.
Od polnoči do 4. ure zjutraj so gromeli
vsi naši topovi in so ragljale strojne puške.
Poslušal sem to muziko stoječ pred župno
cerkvijo, oddaljen samo pol ure od bojiš-
ča. Od 4. do 7. ure je bil mir. Od 7. do 9.
zopet hudo topovsko streljanje v nepo-
sredni bližini. Po drugi sv. maši ob 9. uri,
grem v doljeni del vasi, videl sem prvi-
krat v svojem življenju učinke boja. Tu je
ležalo 5 že mrtvih laških infanteristov. Ah
siromaki — sem si mislil — kje ste prišli
ob svoje mlado življenje! Tam je ležalo
nekaj težko ranjenih Lahov, že vsi lepo
obvezani in oskrbljeni. Na moj pozdrav so
mi vsi lepo odzdravili in povedali, iz ka-
tere provincije so. Provincia di Milano.

Videl sem tudi kakih 12 ujetih Lahov,
ki so bili nameščeni in zastraženi. Zvečer
so bili mrtveci pokopani po vojaškem ku-
ratu, in so koj dobili na skupni grob leseni
križ z napisom: »Anton Contardi s štirimi
tovariši«. To je bilo vse na dan sv. Antona.
Naslednji dan je bil pokopan še en laški
infanterist, da jih zdaj vseh skupaj 6 tu
počiva. Drugi ranjenci in ujetniki so bili
naprej odpravljeni. Tako se je torej res
posrečilo nekaterim Lahom priti k Sv. Lu-
ciji, drugi so obležali tam ob Selskem po-
boju ali se rešili v Volčanske Rute.

Pa kaj je Lahom treba hoditi k Sv.
Luciji? — saj nas lahko uničijo iz daljave
s šrapneli in granatami. In res so tega bla-
ga toliko nasuli na nas, da bi bila Sv. Lucija
že davno ena sama groblja ko bi bilo vse
zadelo, kar je padlo. Bombardirani smo
bili zaporedoma, a najhuje 4. julija dopol-
dne. In tako je Sv. Lucija druga leta ob
tem času polna veselih letoviščarjev, letos
tako osamljena, da te obhaja tesnoba, ko
greš po vasi.

Kako tudi žival posledice vojske čuti,
bi nam znal povedati, če je še živ, Andri-
jotov pes iz Volč. Ob izpraznitvi Volč je
izgubil svojega gospodarja, ostal je dobe-
sedno na cesti. Tu se je motal več tednov,
premeril vsak dan motu proprio pot do
Trebuše za gospodarjem, vračal se ves za-
blaten in potrj pripravljen slediti vsako-
mur, ki bi mu prijazno pomežiknil. Bil je
lep eksemplar večjih pasjih izdaj.

Očividec o uničenju italijanskega zrako-
plova v Pulju.

G. Ignac Tomc od domobraskega peš-
polka . . . piše 6. avgusta:

Nocojšnjo noč sem opazoval prizor,
kateremu podobnega pač ne vem, če bom
še kdaj videl. Gotovo boste čitali že prej
v časopisih o tem činu naše neprekosljive
mornarice in naših trdnjav, vendar Vam
kot očividec sporočam o tem tudi jaz.

Bilo je krasno opazovati italijanskega
velikana, ki je zašel v peklo šrapnelov.
Pripeljal se je nad Pulj točno ob 11. uri
45 minut in ob 11. uri 55 minut se je mo-
ral že spustiti dol. Ura, ura in zopet ura!
se razlega po Pulju.

Ob drugem strelu sem bil že pri oknu.
Z vseh trdnjav in ladij razsvetljejejo zra-
koplov naši reflektorji, da je bil svetlejši
nego električna svetilka. Ležim v drugem
nadstropju pri oknu. Ko pogledam ven, je
bil velikan ravno nad našo vojašnico. V
prvem hipu sem se malo ustrašil. Kaj, če
vrže bombo na vojašnico! Kar malo po-
križal sem se. Toda krogle naših topov se
razletavajo krog in krog njega. »Zračni
križar« pač nima časa misliti na bombe,
marveč gleda kako bi se rešil. Požene se
kvisku, obrača se sem in tja, kakor bi ne
vedel, v katero smer naj se obrne. Naen-
krat se začne pomikati proti Italiji. A vi-
deli smo, da je njegova usoda zapečatená.
Ko vidijo zrakoplovci, da so izgubljeni, se
vrnejo proti mestu ter se spuste pred njo
utrdbo na tla, blizu tam, kjer se mi ko-
pamo. Iz vojašnice je bilo videti, kakor bi
utonil v morju.

Zrakoplov je dolg 80 m. Pač precej-
šnja zverina. Je iz aluminija. Ko se je
spustil na morje, je bilo bolj razsvetljeno
nego podnevi. V zrakoplovu so bili baje
trije častniki. Plul je par tisoč metrov
nad nami. Potem ni bilo vso noč miru;
naša letala so vedno brnela nad mestom
in večkrat sem skočil pokonci.

Ta čin naše mornarice je občudova-
nja vreden, ker ni tako lahko sestreliti
zrakoplova, kakor bi kdo mislil. Ta udarec
bo našim sovražnikom pač ohladil pogum,
da bi se še kdaj prikazali nad Puljem s
svojimi zrakoplovi. Včeraj smo zvedeli za
padeč Varšave, danes pa Ivangoroda. Trije
imenitni čini ob enem. Ura!

Major Dalmatincev.

Prejeli smo naslednje pismo: Č. g.
katehet v Trstu, katerega brat, rodóm
Slovenec, major, je poveljnik onega dal-
matinskega regimenta, ki si je pri Podgori

stekel z brambo naše slovenske domovine
nevenljivih zaslug, mi je izročil naslednje
pismo svojega brata in me pooblastil, da
ga dopošljem Vam, da ga obelodanite, da
bo junaštvo Dalmatincev, spričano po nji-
hovem poveljniku Slovincu, ki ga le-ti
obožujejo radi njegove očetovske srkbi,
zasijalo v tem lepši luči, in da bo naša
hvaležnost toliko večja in trajnejša.

Pismo slove:

Predragi brat! Oprosti, da ti pišem
še-le danes; ali nisem imel časa poprej,
ker smo imeli sedaj prav resne čase. Sem
še vedno živ in popolnoma zdrav. Na 18.,
19., 20. in 21. t. m. (julija) smo imeli prav
hude boje ponoči in podnevi, ali posrečilo
se nam je vsakikrat, da smo tega nesram-
nega polentarija nazaj zagnali. Mrtvih je
ležalo kakor snopov pred nami; seveda
tudi na naši strani, ali Italijan ima stra-
šanske izgube. Nekaj strašanskega je bom-
bardiranje italijanske artilerije; kaj ta-
kega ni še svet videl. Da se more v tem
ognju vzdržati, treba imeti dobre živce;
človek je ves omanjen in zmučen; a naši
junaški Dalmatinci imajo svete podobice
pa rožni venec v jarkih in molijo . . . Gan-
ljivi so prizori, ako se sovražnik posreči,
— ker ga je pekrat več kakor nas —
priti v naše jarke. V takem slučaju sko-
čijo Dalmatinci in Slovenci na sovražnika
z bajonetom, s kamenjem, s pestjo, z zob-
mi, in to traja, dokler se ga vrže zopet
ven in potem leti nazaj, v to vdari naša
artiljerija in ga zdrobi. V našem regimen-
tu je res vsaki častnik in infanterist ju-
nak. Vsi naši predstojniki obkudujejo naš
regiment. Vojaki gredo za mano in se dr-
žijo mene kakor pes svojega gospodarja.
Večkrat imam govor na nje s solzami v
očeh in vsaki mi prisega, da hoče biti po-
gumen do skrajnosti, tako da se mi srce
olajša, ker imam veliko odgovornost —
in tako nam hoče Bog tudi vnaprej po-
magati. — Sedaj imamo par dni odmora,
da se odpočijemo in nas drugi nadomestu-
jejo. — Ubogi slovenski duhovniki, ki so
jih Italijani polovili. Čital si v novinah, da
so marsikaterega kakor izdajalca obesili
ali ustrelili. No upam, da jim vse popla-
čamo. — Voda se nam donša v sodih,
kar se tiče hrane in vina, je tu za vojake
dobro preskrbljeno. Saj je to glavna stvar,
da vojaki ne opešajo. Obedujemo pa samo
po noči, ker čez dan ni mogoče prinesiti
zaradi streljanja artilerije — Ganljivo
je pa od vseh ljudstev v Avstriji, kako
molče prenašajo dobrovoljno in hrabro
vse težave. Na ta način mora biti naša
zmaga, pa tudi naša armada je je vredna.

LISTEK.

Krn srdit.

(Konec.)

Da je Otrobar rabil v pismu to ob-
liko, ni bilo brez namena. Hotel me je z
njo domisliti gotovo strašnega dne, ki smo
ga prebili nekoč na hribu. Onega dne že
se je namreč pokazal junaka na pravem
mestu, dočim smo ostali delali prav za-
lostno figuro.

Kasneje se je zato nešteto krat nor-
čeval iz nas, včasih tako neusmiljeno, da
sem mu jaz naposled kratko in malo pre-
povedal, da bi se govoril o tem, ako mu
je milo nadaljno prijateljstvo.

To ga je oplašilo in krotil je jezik.
Le včasih je namignil še na one dogodke
s tem, da jih je imenoval dogodke onega
dne, ko je bil Krn srdit. Tako je često
začel pripoved, bodisi že latinsko, grško
ali resnično s tem, da je označil dobo s
tistim letom, ko je bil Krn srdit, ali leto
dni pozneje, ko je bil Krn srdit, ali po-
dobno. Pri tem se je oziral po meni ali
drugih junakih onega dne s hudomušnim
pogledom, namežikoval nam šegavo, da
so mu gube na obrazu plesale razposajen
ples . . .

Ono leto je torej bilo, ko je bil Krn
srdit, da začnem po njegovo. In sicer leto
dni po našem prvem skupnem — že opi-

sanem — izletu na Krn. Nobenega skup-
nega pohoda nismo imeli dogovorjenega.
Med učiteljstvom v okraju so nastala ne-
sporazumljenja, pa nismo šli nikamor.

Le jaz, Otrobar, Palitka in Otrés smo
šli po konferenci na dom k Visokemu, ki
je bil takrat nadučitelj na Drežnici. Rekel
je namreč, da njegov sod še ni popolnoma
prazen in Palitka je bil mnenja, da bi se
mu utegnilo vino skisati preko počitnic in
bi zato bilo bolje, da se izpije. In Visoki
ni ugovarjal.

Tri dni smo že bili tam, prav prijetno
smo jih prebili. Za četrty dan smo si izmi-
slili, da bi šli na Krn in sicer kar po steni
nad Drežnico.

Otrés je svaril, češ, ta pot je huda in
nevarna, za Kapitana in Palitka nikakor
ni, pa tudi Visoki bi le težavno pehal svo-
jih 120 kg skoro navpično navkreber. A
naposled smo se vendar zedinili. Mene in
Palitko so obljubili varovati za slučaj omo-
tice, drugače pa se bode že prišlo. Brzo-
javili smo še nadzorniku, če ga je volja,
in na večer se je res pripeljal iz Tolmina.

Dobro smo se opremili za težavno
pot. Moj nahrbtnik se je odlikoval po
praznoti, lanska izkušnja me je bila iz-
učila; a tudi ostali so imeli seboj le naj-
nujnejša krepila. Tesno smo pritrdili na-
hrbtnike, da ne bi nas ovirali, vzeli seboj
vrvi, cepine, sploh vse potrebno. Nadzor-
nik je prinesel seboj tudi puško, a vsi so
mu jo odsvetovali, ker bi ga le težila.

»Čestiti gospod nadzornik«, je pov-

darjal Otrobar. »Tu gori ne dobite kot k
večjemu kakega kozla. Te pa streljate
lahko doma v pisarni, kolikor vam drago.«

Smejali smo se in obveljalo je. Meni
v tiho radost, ker lov sem bil nasprot-
nik. Vedno mi je bil kruta zabava, žival
se mi je smilila, a Otrobar je trdil, da ne
morem videti krvi.

Ko se je zaznal dan, smo mahnili od
doma. Ob štirih zjutraj smo bili že precej
visoko na steni. Vendar je potekala ura
za uro, a mi smo bili še vedno na steni.

Te poti ne pozabim nikdar. Tovariša
Otrés in Visoki sta imela na vrvi mene in
Palitko, nadzornik in Otrobar sta nama
neprivezana pomagala, kolikor sta mogla.
Vendar je bila nevarnost, da omagam,
samo en hip, ko sem pogledal v brezda-
njo globino in se me je lotila omotica. A
ker smo sicer počivali pogostoma, nisem
ne jaz ne drugi nobeden pešal in napre-
dovali smo, čeprav počasi.

Le soparimo je bilo, da nikoli tega, in
oblačilo se je. Na steni smo bili že nad
šest ur. Otrobar se je često oziral po me-
glah in priganjal kvišku.

»Podvizajmo se, tovariši čestiti! V eni
uri moramo biti na vrhu, če ne . . .«

»Počivati ne smemo več«, je pritegnil
tudi Otrés in Visoki me je vlekel kvišku,
kakor bi bil imel kravo na vrvi.

Jaz sem sopihal, se poganjal kvišku,
pot in curkoma lil z mene; Palitka je so-
pihal, potil se kakor jaz, a v obraz je bil
bled, znak, da ga obhaja slabost.

V tem so se približevale megle. Od
Stola sem so plavale, se oklepale Krna
in odhajale proti Triglavu. Plazile so se
po planoti, po vrhah, zdaj zakrivale Drež-
nico in ostale dol, zdaj zagrinjale, se tanj-
šale in se poizgubile po kotlinah.

Po neznanskem naporu smo končno
prispeli na vrh. Globoko sem si oddehnil,
ko se je skril prepad pod menoj.

Naša vodnika sta nas odvezala, zavili
smo se v plašče in posedli po skalah. Pa-
litka je bil bled in prepadel, prsi so mu
hropele, meni ni bilo tako hudo. Zdelan
od dvojne teže je bil tudi Visoki, Otrés je
bil le poten, Otrobarju se je najmanj po-
znalo, da je plezal skoro po navpični steni.
Ni čuda, kdor služi po takih krajih kot
on, je vaje hribom.

Spretno je pomiril s Hoffmanovimi
kapljicami in konjakom Palitko, pregledal
vso karavano in zadnji sedel k počitku.

A ta je imel biti le kratek.

Nenadoma je zapihal od Trente gor
hud veter. Nadzorniku je odrčel klobuk
preko vrha. Preplašen se je oziral Otro-
bar po vrhovih. Neznansko hitro so se
podile proti nam sive, temnosive megle.
Pritegnil je hud mraz. Iz oblaka v oblak
so švigali bliski. Vse to pod nami. Vsa
okolica se je zagrnila z višnjevetemno
gosto megle. Posamezni megleni svežnji
so se dvigali kakor mogočni valovi iz
morja, ki je vrvelo, se gibalo, vrtelo se,
valilo se . . .

Važen uspeh 3. armadnega zbora pri Czernelici. — Armada Jožefa Ferdinanda se združila s četami generala Kövesza. — Trdnjava Lomža padla. Nemci se bližajo utrdbam Kovna. Napredovanje nemških čet vzhodno od Varšave. 13.000 ujetnikov.

AVSTRIJSKO URADNO POROČILO.

Dunaj, 10. avgusta. Uradno se razglša:

Zasledovanje sovražnika iz ozemlja ob Visli se nadaljuje. Čete generala pl. Kövesa so pridobile prostor jugovzhodno od Zelechowa. Pridružili so se jim deli armade nadvojvode Jožefa Ferdinanda, ki so prodrli čez spodnji Wjecz. Na več mestih je prekoračeno tudi kolono Wjecz pri Kocku. Dalje proti vzhodu, ob fronti do Buga, so vzeli naši zavezniki vrsto sovražnih zadnjih postojank. Ob Bugu in ob Zlati Lipi je položaj neizpremenjen. Pri Czernelici na južnem bregu Dnjestra so se polastili notranjeavstrijski in primorski polki armade in deželne brambor obmoštju podobne postojanke, ki so jo znali Rusi trdnovratno držati. Sovražnik je bežal čez reko in je pustil v naših rokah 22 častnikov in 2800 mož kot ujetnike ter 6 strojnih pušk in veliko vojnega materiala. Namestnik načelnika generalnega štaba pl. Höfer, fml.

NEMŠKO URADNO POROČILO.

Berlin, 10. avgusta. Veliki glavni stan:

Vzhodno bojišče.

Na zahodni bojni črti pri Kovnu se je prenesel napad med trajnimi boji bližje k črti utrdb. Ob tej priliki smo zopet ujeli nekaj sto Rusov in zaplenili 4 topove. Čete armade generala pl. Scholza so predlele včeraj popoldne utrdbeno črto pri Lomži, vzele so z naskokom utrdbu 4 in so danes ob jutranji zori vzele trdnjavo. Južno od Lomže je bila med boji prekoračena cesta, ki vodi v Ostrov. Sovražnik Ostrov še drži. Od Bojanyja (zahodno od Broda) do izliva Buga so naše čete dosegle to reko.

Od 7. avgusta je bilo ujetih 423 častnikov in 10.100 mož.

Vzhodno od Varšave je došla armada princa Leopolda Bavorskega do blizu ceste Stanislavov—Novo Minsk.

Južnovzhodno bojišče.

Armada generalnega polkovnika pl. Woyrscha je došla zasledujoč sovražnika v pokrajino severno in vzhodno od Zelechowa. Pridružila se je z juga prodirajočemu levemu krilu armadnih skupin generalfeldmaršala pl. Mackensena. Na črti pri Kostravu do izliva Buga so bili vrženi sovražni zadnji oddelki na svoje glavne sile.

Najvišje vojno vodstvo.

× × ×

Brok leži 12 km južno od Ostrova ob Bugu.

Lomža je glavno mesto ruske gubernije Lomža. Mesto leži ob levem bregu Nareva, 125 km severovzhodno

od Varšave. V miru se tu nahaja poveljstvo 4. pehotne divizije in prve brigade šeste kavalerijske divizije. Mesto šteje nad 30.000 prebivalcev.

Stanislavov leži 38 km vzhodno od Varšave, Novo Minsk pa 13 kilometrov južno od Stanislavova.

× × ×

Zmaga armade nadvojvode Jožefa Ferdinanda v bitki pri Ljubartovu—Miehowu kaže za Ruse nadaljnje težke posledice. Če je imel sovražnik do tedaj namen, da bi se ob spodnjem Wjecz in Tysmienici delj časa upiral in tako pridobil iz prostora Varšava—Ivangorod umikajočim se armadam čas, da spravijo na varno material in da se lahko južno od Brest—Litovska nanovo razvrste, je hud poraz, ki ga je doživelo južno krilo pri Ljubartovu, prekril za načrt. Z največjo hitrostjo se sedaj umikajo ruske kolone v severovzhodni smeri proti železnici Lukov—Brest—Litovsk.

Skupina generala Kövesza in armada Woyrscha sedaj lahko hitreje prodirata proti vzhodu, tudi desno krilo celotne armade prodira sedaj med Bugom in Wjeczom proti severu.

Da razumemo dogodka zadnjih in premikanja armade prihodnjih dni, si moramo predložiti, da se morajo armade, ki operirajo med Varšavo in zgornjim Bugom (južno od Vlodave) sedaj okreniti proti prostoru Brest—Litovsk—Vlodava.

Z osvojitvijo trdnjave Lomže je skoro po tritedenskemu boju padlo zadnje rusko oporišče ob Narevu, ob Bobru se pa še drži Osovjec. Siloviti ruski odpor ob črti Narew—Bobr, katerega kljub temu, da so zastavili znatne sile, niso mogli hitro zlomiti, omogoča Rusom precej redno umikanje v smeri iz srednjega Buga. Pri Ostrovu se Rusi še upirajo, da tako krijejo umikanje zadnjih čet iz Varšave.

Priznati moramo sovražniku, da je svoj umikovalni manever ob narevski fronti in iz varšavskega ozemlja zelo dobro izpeljal. Njegov načrt bo pa občutno trpel vsled hitrega padca trdnjave Ivangorod in vsled odločilnih zmag četne armade. Armade Woyrsch, Kövesz, Jožef Ferdinand in Mackensen so že došle v sredino operacijskega pozorišča med Varšavo in trdnjavo Brest—Litovsk in silijo s to generalno započeto akcijo sovražnika k prehitremu umikanju proti Brest—Litovsku; na nekaterih točkah se je tudi posrečilo sovražniku zapleniti obilo vojnega materiala; številke plena seveda še niso objavljene.

Odločno, smoteno in vendar proti presenečenju iz vzhoda zavarovano prodiranje teh armad bodo tudi čete maršala Hindenburga, ki so ravno na

tem, da prekoračijo spodnji Narev, odstranile marsikako oviro.

× × ×

RUSKO URADNO POROČILO.

Petrograd, 8. avgusta. Veliki generalni štab poroča: Med Dvino in Njemenom so se od 6. naprej nadaljevali boji, ne da bi se fronta bistveno izpremenila. Pri Kovnu napada sovražnik prve brambor postojanke trdnjave na levem Njemenovem bregu. Pri Osovjecu je sovražnik 6. zjutraj začel siloviti ogenj in je pred seboj gnal velike oblake dušičnih plinov. Naskočil je trdnjavske postojanke, vzel utrdbu pri Sosnu, pa smo ga z ognjem in protinapadi povsod vrgli nazaj. Na cesti v Ostrovo se je sovražnik 6. posrečilo po vrsti krvavih spopadov nekoliko naprej prodreti in razširiti osvojeno ozemlje. Z uspehom smo odbili 5. zvečer silovite sovražne napade v okolici Serotska. Ob Visli boj topov. Naša težka artiljerija je v noči 6. avgusta uspešno obstreljevala gradnjo mostu na Visli. Med Vislo in Bugom so bili vroči boji. Ravno tako med Kurovim in Kotskim in na levem bregu Wieprza severno od Lenczne.

OSVOJITEV OBMOŠTJA PRI ČERNE-LICI.

Dunaj, 10. avgusta. Dogodek današnjega dne je osvojitve obmoštja pri Czernelici po četah tretjega armadnega zbora. Severozahodno od Horodenke so se Rusi vgnezdili ob Dnjestru in ovinke Dnjestra izpremenili v močno obmoštje. Njim nasproti je stal graški zbor. Ker so tam postavili vsakemu našemu polku skoro po eno divizijo in ker je bila nevarnost, da bi naše čete pri prodiranju prišle v krilni ogenj, več tednov ni bilo mogoče priti naprej. Sedaj je pa krepko prodiranje na Poljskem tudi tu vplivalo in tako je bilo mogoče, ko je bil včeraj osvojen Uszleczo, od koder se je bilo bati nevarnosti od strani, izpeljati napad na Czernelico. S kakim uspehom, nam pove današnje uradno poročilo.

RUSI UNIČILI V VARŠAVI 100 TEŽKIH TOPOV.

Haag. »Daily Express« poroča iz Petrograda: Preden so zapustili Rusi Varšavo, so uničili v zahodnih utrdbah 100 težkih topov, ki jih niso mogli odvzeti.

BEG IZ OBKOLITVE.

Berlin, 10. avgusta. Vpokojeni major pl. Schreibershofen izvaja v »B. Z. a. M.« o položaju na vzhodu: Nepristano mečejo Ruse iz vseh krajev in jih zavezniške čete trdno zasledujejo. Rusom se ni nikjer posrečilo, da bi ustavili prodiranje avstrijskih in nemških čet. Kjer so se upirali, so bili vrženi. Ker zavezniški prodirajo istočasno s severa in z juga, se tudi tisti prostor vedno bolj manjša, kjer more izvesti ruska armada svoje umikanje proti vzhodu. Od dne do dne se vedno bolj vtiškavajo ruska krila in se občutno ogrožajo umikalne čete. Ni potrebno veliko domišljije, da si predstavimo, kako da izgleda po ruskih umikalnih cestah. Od Vlodave ob Bugu čez Brest Litovsk do Grodna se gnetejo vsi oddelki. Od Vlodave do Grodna je približno 230 km.

OB VISLI.

Iz vojnega časnikarskega stana poroča vojni dopisnik »Grazer Tagblatt« dne 10. t. m.: V torek sem se vrnil z večdnevne vožnje na obeh bregovih Visle. Kratko o mojih vtisih. Zvezne čete se morajo obudovati vsled njih dejanj, voditeljem popolnoma zaupajo in so dobro preskrbljene.

Prestati pa morajo še vedno težke boje, ki jih bodo še dalj časa zaposlovali. Rusi se hrabro bijejo in jim gre z ozirom na njih težavne okoliščine priznanje, nikakor naj se ne podcenjujejo. Sedanjega velikega boja ne bo toliko odločil krajni, kakor strateški uspeh. Pričakujemo izida z zaupanjem, a čuvajmo se pred pričakovanjem sanjskih uničevalnih udarcev. Vodstvo, čete in dosednji uspehi vzbujajo upanje, da se konča vojna tako, da bo konec dostojen začetku. Kdor se sam ne vojskuje, naj zaupa in vzdrži.

OBLEGANJE OSOVJECA.

Budimpešta. Po ruskem uradnem poročilu so pričele nemške čete predvčerajšnjim zopet oblegati Osovjec. Posrečilo se jim je že, da so zavzele postojanke pri Losvi.

POMORSKI BOJI PRI RIGI.

Berlin, 10. avgusta. (K. u.) Glede na rusko poročilo, da sta bili ob vzhodnem nemškem napadu na zaliv Rige izgubljeni dve vojni ladji, izvemo z merodajne strani, da ni šlo za velik napad, marveč za poizvedovanje ruskih zatvor z minami in da sta bila izgubljena le dva čolna, ki sta iskala mine. Poročilo o izgubi treh nemških ladij je izmišljeno.

RUSKE IZGUBE.

Christiania. (Kor. ur.) »Tidens tege« ki je prijazen Angležem, izvaja: Osrednji velesili sta lahko zadovoljni z uspehi svojega odločnega, izborna izvedenega prodiranja na vzhodu. Če se meri samo z ruskim merilom, obvladuje vtis števila ujetih 9000 častnikov in 1.300.000 vojakov. Do 5000 topov so Rusi prepustili sovražniku, 5000 topovi so pričeli Nemci vojsko. Take izgube se ne nadomeste, kakor bi mignil, naj dežela razpolaga s še tako močnimi pripomočki.

DELCASSE O IZLOČITVI RUSIJE.

Genf. Minister Delcassé se je 5. t. m. odzval pozivu parlamentarne komisije za zunanje stvari, ki ji predseduje senator Meline, da poroča o svojem in o sir Edward Greyevem mnenju glede na časno izločitev ruske obrambne sile, ker se zatop pripravljajo mednarodne izpremembe. Delcassé je prepovedal da se njegovo poročilo objavi uradno. Iz zasebnih izjav se je izvedelo, da je Delcassé odklonil tudi v sporazumu štirih nastalo očitjanje, da so izločili Rusijo njeni zavezniški pri sestavi vojaškega in diplomatskega načrta v Calaisu in drugod, in da so postopali proti njej tako, kakor s prezirano močnostjo. V Petrogradu poznajo francosko in angleško sodbo bolje in cenijo vrednost diplomatskih naporov zahodnih velesil pri balkanskih državah. O tem, kako stališče zavzamejo balkanske države, Delcassé ni hotel izjaviti ničesar.

RUSKI MINISTRSKI PREDSEDNIK NA DOPUSTU.

Kodanj. »Politiken« poroča: Goremkyin je odpotoval na dopust, da se odpočije. Car noče ministrskega predsednika odpustiti.

NAŠI ČASTNIKI VOJNI UJETNIKI V RUSIJI.

Dunaj. (K. u.) C. in Kr. vlada je na pritožbe, da morajo naši ujeti častniki odločiti v Rusiji častna znamenja in odlikovanja, najostreje ugovarjala in izjavila, da bo morala tudi ona izvajati nasilnosti. Uspeh je izostal. Ruska vlada se je sklicevala na člen 69. svojega službovnika z ozirom na vojne ujetnike, ki določa, da se morajo odložiti častna znamenja. Naša

»Kako čarobno!« sem vzkliknil nehot.

»Manj čarobno bi mi bilo bolj všeč, čestiti tovariši! In tebi, Nande?«

»Se ne mešam v palitko«, je menil le-ta čisto miren.

Celo v tej gotovo prav nič prijetni okolnosti ni pozabil naš vodnik na vpljudnost in da si bi bil povedal krajše dokaj hitreje, je vendar začel z navadnim ogovorom:

»Čestiti tovariši, veleugledni gospod nadzornik; sila kola lomi, zadnji čas je, megle se dvigajo. Tudi mi se moramo dvigniti in pohiteti niže v zavetje. Če nas dobi vihra tu gori, smo izgubljeni.«

Pri teh besedah je skočil kvišku, pokazal smer, zaklical »za menoj« in udrl smo nizdolu čez široko rebro. Za malo minut se je stemnilo okolo nas, v najgostejšem snegu smo bili. Veter je bučal, nobene besede se ni čulo. Otrobar je razvil vrv, poprijeli smo se je, Visoki je šel zadnji v red, Otrbar prvi poleg Otrobarja. Le-ta je trdil, da je bil na Krnu devetdesetkrat in da pozna vsak kamen. Zato smo mu zaupali in pegumno šli za njim.

Ne lahko boriti smo se morali s snegom in vihom. A po skupnem naporu smo se vendar vzdržali skupaj in na nogah.

Počasi se je svetlilo, sneg je prihajal redkeji, naposled je pojenjal. A prišli smo z dežja pod kap, ako se more reči tako. Lilo je v potokih, zdaj ravno nizdolu, zdaj

poševno od zadaj, od spredaj, od strani, zdaj skoro vodoravno, zdaj skoro od zgoraj gor. Pravi vodni labirint nas je objel, v hipu smo bili mokri do kože, zobje so nam šklepetali od mraza.

A Otrobar in Otrbar sta nas junaški vlekla dalje. Le malce se je ogledal včasih prvi in nas tiral dalje nizdolu. Otlo bobnenje se je čulo izza stene na desni.

Silno je nategnil vodeči par vrv, steči smo morali. Tekli smo minuto časa, dve, tri, pet ali deset, kdo ve, zdajci je zavil Otrobar okolo orjaške skale in nas potegnili v duplo, ki se je raztezalo pod njo. Pod streho smo bili.

Otlini je bila očitno razširjena umetno. Najbrž je rabila včasih tudi pastirjem v zavetje. Tla so bila navzdol poševna, zato suha. V ozadju je bilo nekaj drv in slame. Da bi imeli suhih vžgalic, lahko bi bili zanetili ogenj. A odkod suhih vžgalic?

Šklepetaje z zobmi smo preiskali vse žepe, zaman. Nadzornik je imel seboj rog smodnika, ki ga je bil obljubil planšarjem. Le ta je bil suh, in pomagal ni.

Malo ga je natresel Otrobar na kamen, del nanj kosmič sena, udaril s kamenom po kupčku, zablisnilo se je in seno je vzplamtelo. Živio, imeli smo ognja! Nédolgo in grelimo se ob njem in si sušili obleko.

A čakalo nas je še strahu. Pod nami so se pač razgrnile planine, a krog nas se

je zablskalo vsek hip s slepilno silo. Pri vsakem blisku je hipoma treščilo s tako močjo, kakor še nikoli nisem čul v dolu. Dolgo dolgo se je vlekle grmenje v odmevu po pogorju.

Vse bližnje čeri so kazale sledove te strašne prirodne moči. Za nas je bila nevarnost velika, neizmerna. Bili smo blede, prepadli. Visoki je strmel v ogenj, ostali na plano. Le Otrobar je zaril v zemljo vse železje, vse osti pri palicah in cepinih. Kako potrebno je bilo to opravilo, smo se uverili korenito.

Komaj je dovršil ta posel in priložil poleno na ogenj, se je tik pred duplom zablskalo in treščilo grozovito, nepisano. Debel ognjen žarek je sunil naravnost v zemljo.

Čudno me je pritisnilo na temenu in na sencih, skoro sem izgubil zavest. A tovariš Palitka se je naslonil s hrbtom na skalo kakor mrtev. Vsi so obstali odprtih ust, tudi pogumni Otrobar.

A ta le za hip. Urno je spoznal položaj, zagrabil Palitko za rame in stresel. Tresel ga je, dokler ni omagal sam, potem je tresel nezvestnika Visoki. Prišel je k zavesti. Dali smo mu piti konjaka, naposled se je poživil do dobra.

A nervozno je mencial na sedežu. Naposled se je dvignil in po kolenih zlezal iz dupla. Deževalo je le še malo, grom in tresk se je ponavljal le še od daleč. Ka-

kor bi se bil zadovoljil s strahom, ki nam ga je prizadel.

A tudi mene se je polastila čudna nervoznost. V trebuhu sem začutil tesnobo, zavilo me je in . . . skokoma sem jo udrl za tovarišem, ki se pa v tem — že ni mešal v palitko.

Strah je čudna prikazen, vsakojaki so učinkiti, ki jih provzročajo. . . Kdor bi se utegnil norčevati iz nas, naj pazi, kako se bode vedel ob podobnih prilikah.

A kakor rečeno, Otrobar je bil vreden vseh nas. Zato mu tudi nihče ni zameril, ko je po prebiti nevarnosti odprl zatvornice norčavosti in neusmiljeno vlekel mene in Palitko v zabavo vsem, tudi nam samim.

Za uro kasneje smo bili na planini, kjer smo se poživili z gorkim mlekom, z vasi Krna nizdolu pa smo se peljali in pozno v noč brez nezgode prišli na Drežnico.

Meni je obstal nepozaben spomin na oni dan, ko je bil Krn srdit. Ne želim si več takih dni.

Ti pa, čestiti tovariši, ki si junak na pravem mestu, napravi s svojim pogumom in zvižnostjo, da bode Krn srdit še nebroj našim sovražnikom; in ko se po vojni vrneš posut z zvezdami in redovi, znaki tvojega junaštva, tedaj ti hočem pripraviti triumf, da ga bodeš vesel ti in vsi tovariši.

V to pomozi Bog in sreča junaškal

vojna uprava ni nastopila takoj s silo. Obvestila je marveč po činu najstarejšega ujetega ruskega častnika generalnega poročnika Kornilova, da se bo moralo z ujetimi ruskimi častniki postopati tako, kakor postopajo z našimi v Rusiji. General Kornilov je prošil za desetdnevni odmor, da posreduje brzojavno v Petrogradu. Ko je potekel brezuspešno rok, so naročili ujetim ruskim subalternim častnikom naj odlože častniške znake, odlikovanja in kordarke. Generale, štabne častnike in stotnike so izvzeli. Zadnje dni je carska ruska vlada izjavila, da glede na odložitve častnih znakov naših častnikov odneha. Vsled tega se ni zgorajšnja odredba raztegnila

na ujete ruske generale, štabne častnike in stotnike, marveč se je tudi nadporočnikom in poročnikom dovolilo, da smejo zopet nositi častniške in druge častne znake.

× × ×

PREPREČEN NAPAD NA NERATOVA.

Rim, 9. avgusta. (K. u.) »Agenzia Stefani« poroča iz Petrograda: Neki bivši uradnik ruskega zunanega ministrstva je poizkusil s sekuro ubiti ministrovega pomočnika Neratova. Napad se je izjalovil, ker je prijel napadalca prej uradni sluga.

Artiljerijski boji se nadaljujejo. Laški napadi na dobrdovski planoti in pri Plaveh zopet odbiti. — Naši topovi obstreljevali Tržič.

AVSTRIJSKO URADNO POROČILO.

Dunaj, 10. avgusta. Uradno se poroča:

Vsakdanji boji s topovi na južno-zahodni bojni črti so trajali tudi včeraj. Na Goriškem in pri Plaveh so bili včasih jako ljuti. Odbiti so bili trljje italijanski napadi na proti zahodu raztezajoči se del Dobrdoške planote in sovražni sunek pri Zagori (jugovzhodno od Plav).

pl. Höfer, fml.

Italijansko uradno poročilo.

Dunaj, 10. avgusta. (K. u.) Iz vojnega fiskovnega stana se poroča:

V zgornjem Camelicotu smo si zagotovili 11. vrh (Cina undici). V Karniji je napadel 7. avgusta zjutraj neki oddelek, ki je moral braniti Passodel cavallo, nasproti ležeče avstrijske strelske jarke in je iz njih pregnal sovražnika. Nek ponočni poizkus, da se postojanka zopet pribori, se je izjalovil z znatnimi izgubami. V odseku Plave smo zasedli nekaj sovražnih utrdb pri Zagori in pri Paljevu in smo zaplenili ob tem strelivo, ročne granate in metalce min. Na Kraški planoti se naš nastop uspešno dalje razvija. Sovražnik je včeraj obnovil obstreljevanje Tržiča, ki je povzročilo nov požar. Neglede na živahen sovražen artiljerijski ogenj se je tudi zdaj posrečilo našim neumorno pridnim četam, da so zadušile požar.

Rim, 9. avgusta. Uradno poročilo 8. avgusta: V okolici Tonale prelaza so oddelki naših alpincev, ki so smelo prodrli ob težkem skalnem grebenu od juga proti Valle del Monte (Alto Doce), 7. avgusta ob jutranjem svitu presenetili sovražne čete, ki so bile zakopane južno od Punta di Ercavallo. Zajeli smo metalce bomb, patrone in drug material bežečega sovražnika. Istega dne smo prepodili sovražne oddelke, ki so bili zakopani na Malg Paludeju everovzhodno od Punta di Ercavallo. Dosegla je ta uspeh naša precizna artiljerija, katero so spravili v postojanko 300 m visoko na skali Ercavallo. V dolini Sexten (Cadore) je po večdnevem učinkovitem ognju naše srednje artiljerije začela naša pehota prodirati in je sovražni Valle del Monte (Alto Toce), 7. avgusta ka potisakla vedno bolj nazaj in doseгла fronto Monte Vero do južnih obronkov Burgstalla in jo je okrepila.

Da bi preprečil naše pogoste približevalne poizkuse, je sovražnik podvel včeraj na Krasu več manjših protinapadov, katere smo pa vedno odbili. Sovražnik je poizkušal tudi spraviti pred naše črte gibljive žične ovire. Naša artiljerija je obstreljevala sovražno kolono, ki je marširala od Devetakov proti meji in z dobro merjenim ognjem je povzročila eksplozije in požar v okolici Poljan.

Ujetniki gospoda Cadorne.

Iz vojnega fiskovnega stana poročajo: Italijanski generalni štab rabi uspehov za svoja poročila. Tedaj je stalo v generalštabnih poročilih zaveznikov, da dobljene bitke ilustrira število ujetnikov. Enkrat 26.000, nato 60.000, v enem mesecu 300.000 in to je spravilo Cadorno na dobro idejo. Prišel je navajati tudi število ujetnikov. Pri tem se je veliko naučil od Rusov, da šteje iste ujetnike večkrat. Veliko lepše se bere, če se prvi dan poroča o 500 ujetnikih, drugi dan, če je nanovo ujetih 300, pa zopet o 800 ujetnikih itd. Posebno dragoceno je, da se med ujetniki navaja čim večje število častnikov. Podatke italijanskih poročil je tedaj težko preizkusiti in v 13.000 ujetnikih, ki jih dobimo, ako seštejemo vsa podana števila, je veliko takih, ki so štetli po dvakrat in trikrat. Pa tudi število 13.000 je po več kot dvamesečnih bojih precej skromno, ne večje kot srednji dnevni plen zaveznikov na ruskem bojišču v majske ofenzivi. Da opravičimo italijanska generalštabna poročila, moramo seveda pripomniti, da se more

doseči veliko število ujetnikov le v premikovalni vojski ali pri posrečenih predorih v pozicijski vojski. Italijani pa niso doživeli niti enega, niti drugega.

Strašne laške sanje.

Slovani bodo izgnani iz Trsta.

Lugano, 9. avgusta. »Zeit« poroča: Laški nacionalisti razvijajo zelo zanimiv program za seveda še precej oddaljen slučaj, da vzamejo Trst. »Idea Nazionale« pravi, da bo treba vse Nemce in Slovane izgnati iz Trsta.

D'Annunzio nad Trstom.

Lugano, 10. avgusta. »Idea nazionale« poroča iz Benetk: D'Annunzio je dne 8. avgusta letel v aeroplanu nad Trstom in vrgel v mesto 200 belo-rdečezelenih vrečic, v katerih so bili pozdravi in sporočila Tržičanom. Aeroplan so nato zasledovali in obstreljevali hidroplani, nakar jo je d'Annunzio hitro odkuril.

Divizijski poveljnik o junakih na Dobrdo.

Vojni dopisni urad: »Pesti Naplu« poroča njegov dopisnik: Danes sem bil sprejet od nekega divizijskega poveljnika, kateri se je izrazil o vojaki, ki se bore na Dobrdo sledi: Ako bi bili pred več urami navzoči in bi videli delovanje težkih topov na skalnatih pobočjih, potem bi šele imeli nekoliko pojma, koliko pretrpe moji vojaki v kritjih: Vsak mojih vojakov je največji junak. Ne morem najti dovolj besed, da izrazim svoje občudovanje nad njihovo vztrajnostjo in junaštvom. Ponočne napade na nas smatrajo moji junaki za pravo olajšavo. Vsak napad je bil s krvavimi izgubami za sovražnika odbit. Slovenci in Hrvati tekmujejo v junaštvu.

Bovška zapora.

Poročevalec dunajske »Zeit« je obiskal bovško zaporo. Na Krnu in proti Bovcu imamo še vedno svoje prvotne postojanke. Lahki so le malo oddaljeni. Mojstri so v gradnji postojank, toda že devet tednov ne morejo nikamor naprej. Cadorna je poročal, da je laška artiljerija povzročila veliko škodo na bovški zapori. Kakor pa pravi poročevalec, obstoji vsa ogromna škoda v tem, da je zračni pritisk razbil poveljniku utrdbe steklenico kornjaka.

Koroška fronta.

Roda Roda poroča »Pressi« 9. t. m.: Na koroški fronti je položaj na splošno neizpremenjen.

Sovražna artiljerija je tu in tam spravila v ogenj nove težke topove in povsod povečala svojo delavnost. Napadli smo najsrednejše laške postojanke na Hohen Triebu in povzročili tamošnjim manjšim sovražnikovim oddelkom izgube.

Naše patrulje vznemirjajo sovražnika noč in dan. Taka naša patrulja je zadela na dvakrat močnejšo sovražnikovo, se z njo celo uro borila in jo brez lastnih izgub prisilila k umikanju.

Včeraj so Lahki na Malem Palu mislili nenadoma napasti z ognjem, pa se jim ni posrečilo.

Letalni napad na Zweibrücken in na St. Ingbert.

Berlin. (Kor. ur.) Dne 9. t. m. dopoldne je napadlo 6 do 8 sovražnih letal kraja Zweibrücken in St. Ingbert, ki ne ležita v vojnem ozemlju. V Zweibrücken so našli 15 do 20 bomb. Škoda neznatna. V St. Ingbertu 8 mrtvih in 2 ranjenca.

Za resnico.

Da je papež pooblastil veronskega nadškofa, da se začasno briga za dušno pastirstvo zasedenih krajev ob tirolski meji, in videmskega nadškofa, da se briga za dušno pastirstvo zasedenih krajev ob primorski meji, ni v tej svetovni vojski nič novega. Tako je tudi strasburški škof papežev delegat za francoske kraje, zasedene od Nemcev, in krakovski nadškof za rusko-poljske kraje, zasedene od Avstrijcev in Nemcev. Za Belgijo ni bilo treba

nobenih tozadevnih ukrepov, ker so nadškofje in škofje lahko ostali na svojih sedežih.

Ti ukrepi so le začasni, dokler se zopet razmere ne spremenijo in nimajo nobene drugega pomena, nego da se dušno pastirstvo izvršuje tudi v krajih, kjer so duhovniki internirani ali zbežali.

Potopljeni italijanski podmorski čolni.

Lugano. Ze kar iz navade je do zdaj italijanski mornariški štab zamolčal potop podmorskih čolnov »Nautilus« in »Nereide«.

Zaprto Jadransko morje.

Lugano. Glede na pritožbe Američanov, ker ne pripuščajo ameriških ladij v Jadransko morje, je obvestil ameriški poslanik v Rimu newyorške mornariške oblasti, da dobe ameriške ladje v italijanskem pristanišču Gallipoli dovoljenje voziti le v italijanska ali pa v črnogorska pristanišča. Prepovedano je zdaj voziti tudi na črtah Otranto-Aspri-Ruga-Strada Bianca.

Vpoklic pod orožje v Italiji.

Rim. (K. u.) Uradno se razglša: Mobilizirani so v vseh okrajih 1. in 2. vrsta letnika 1887 grenadirjev, letnik 1886 pehote in alpincev, leta 1887 rojeni, ki pripadajo teritorialni milici alpincev, letnik 1885 obrežnega in trdnjavskega topničarstva, leta 1876 rojeni teritorialne milice grenadirjev in bersaglierjev-pešcev. Vsi mobilizirani se morajo prijaviti dne 14. avgusta.

Kardinal Lorenzelli umrl?

»Reichspost« prinaša iz Lugana še nepotrjeno vest, da je umrl kardinal Lorenzelli. Bil je svoj čas rektor češkega kolegija v Rimu in kot tak je imel obilo zvez z vodilnimi avstrijskimi cerkvenimi osebami. Bil je zadnji papežev nuncij v Parizu, od kjer je v spremstvu republiškega uradnika moral odpotovati preko francoske meje. Pokojni kardinal je bil velik prijatelj Avstrije. Še 20. maja letošnjega leta je rekel: »Četudi Avstrija ne bo imela več poslanika pri Vatikanu, vendar naj bo gotova, da bo njena pravica imela ravno tako zvesto in navdušeno zastopstvo v kardinalskem kolegiju, najvišji vladi cerkve«. Pokojni kardinal, 63 let star, je bil učen mož in navdušen somišljenik Benedikta XV.

Romunija.

100 milijonov za vojne namene.

Dunaj, 8. avgusta. »Münchener Neueste Nachrichten«: Listi imajo brzojavko iz Bukarešta, da je rumunski kabinet z 78 proti 4 glasovom sprejel za nov kredit 100 milijonov frankov za vojne namene.

»Berlinske Tidende« poroča iz Pariza, da tamošnji krogi ugodno presojajo odpotovanje rumunskega poslanika v Bukarešt kot znak hitre odločitve. Pričakuje se, da po končani žetvi pade odločilna beseda.

Turčija v vojski.

TURŠKO URADNO POROČILO.

Sovražni podmorski čoln potopljen.

Carigrad, 9. avgusta. (K. u.) Glavni stan poroča: Ob 5. uri 50 minut zjutraj je naše pomorsko letalo pred Bulairjem z bombami potopilo sovražni podmorski čoln. Severno od Ari Burna smo včeraj odbili ponovne napade sovražnika z izgubami zanj. Pri Seddil-Bahru smo porušili sovražne postojanke, ki so bile pripravljene za metanje bomb.

Na ostalih frontah ni nič posebnega.

Važna iznajdba za podmorske čolne.

Rotterdam. Iz Newyorka se poroča: Inženir Bond je iznašel postopanje za proizvodnjo kisika za čiščenje zraka v podmorskih čolnih. Bond je že napravil poizkuse, ki pa še niso zaključeni. Ob zadnjem poizkusu se je ponudil, da ostane 7 in pol ure zaprt v skrinji na dnu morja. Zrak je vseboval 0.1 odstotek ogljikove kisline in 20.9 odstotka kisika. Bond je ostal v skrinji, ki se je zapečatila pred komisijo, 3 ure pod vodo, nato pa so ga morali dvigniti na vrh, ker se je motor njegovega aparata nekaj pokvaril.

Boji na zahodu.

Nemško uradno poročilo.

Berlin, 10. avgusta. Veliki glavni stan: Vzhodno od Yperna se je posrečilo močnim angleškim silam, da so zasedle zahodni del Hooge. Francoske razstrelbe podkopov pri selu Beau Se-

»Giornale militare ufficiale« izjavlja, da bodo vpoklicanci letnika 1876 sestavili nove oddelke teritorialne milice po odredbah, ki jih ukrene vojno ministrstvo.

Kako se godi Italijanom.

Znani laški slikar Sartorio piše uredniku »Tribune«, kako je bil pri Ločniku ujet. Povdarja viteško ravnanje poročnika Ravenegga, ki mu je lastnoročno napravil prvo obvezo in ga je takoj spravil v Gorico, kjer je ljubeznivo skrbel zanj štabni zdravnik Martinez. Sartorio poroča tudi o treh laških zdravnikih Rdečega križa, ki so pri Plaveh ueti prišli v Gorico, kjer niso z njimi samo ljubeznivo postopali, ampak jim dovolili streči ranjenecem.

Nemščina v laških semeniščih.

Lugano, 10. avgusta. »Secolo« poroča iz Rima: Vatikan je odredil, da se mora v vseh italijanskih deških semeniščih vpeljati pouk nemščine. (Beležimo kot kronisti in pristavljamo, da »Secolo« ni posebno verodostojen list. Op. ur.)

Pred 22. vojno napovedjo.

Kodanj, 10. avgusta. »Berlinske Tidende« poroča iz Pariza: Italijanska vlada se je zdaj odločila, da svoje razmerje s Turčijo najhitreje odloči. Italija bo kategorično zahtevala, naj se njene zahteve izpolnijo in naj jo Turčija popolnoma odškoduje za proti Italiji podvzete sovražne čine. Vojne napovedi proti Turčiji pričakujejo te dni.

jour v Champagni so ostale brezuspešne. Po razrušitvi viadukta zahodno od Dammerkircha po naši artiljeriji dne 30. majnika, so Francozi premostili Larg južno od Mansbacha. Pred kratkim dograjeni most je včeraj z nekaterimi strelji razdrila naša artiljerija. Ob južnem robu gozda Hessen zahodno od Verduna je bil sestreljen neki privezan francoski zrakoplov. Dne 9. t. m. ob 11. zvečer je metal bombe neki sovražni letalec na Cadzand na nizozemskem ozemlju blizu belgijske meje. Med Bellinagom in Remweilerjem južno od Mühlheima na Badenskem se je moralo izkrcati neko francosko letalo v ognju naših obrambnih topov. Voznik in opazovalec sta bila ujeta.

Pri Pfirtu se je umaknil neki sovražni letalec, prisiljen po našem ognju, na švicarsko ozemlje.

Najvišje vojno vodstvo.

Francosko uradno poročilo.

Pariz, 8. avgusta. Včerajšnje uradno poročilo:

Na zapadnem delu fronte je bil dan miren, samo nekaj bojev z ročnimi granatami okoli Soucheza in artiljerijski boji okoli Tracyde Mala in Berry au Bac-a. V zahodnih Argonih so vedno zelo živahni boji z metalci min in bombami. V Lotringiji smo pri Leintreyju razkropili zelo močno poizvedovalno črto. V Vogezih se ni nič zgodilo.

Sobota zvečer: Nekaj artiljerijskih akcij v Artoisu, okoli Soucheza in Rochincouta, med Oiso in Aisno na planoti Rouoron. V Argonih so Nemci dvakrat ponovili svoj napad na višino 213, toda odbili smo jih. V gozdu Apremont se je artiljerijski ogenj nadaljeval z nezmanjšano silovitostjo. V Vogezih je sovražnik večkrat obstreljeval našo postojanko na Lingekopfu in Schatzmännle-ju. Popoldne je ob prelazu Schatzmännle na cesti Hohe-negg začel napad, toda ogenj iz naših topov ga je ustavil. Kasno popoldne smo z bajonetom in ročnimi granatami odbili nov nemški napad.

Francoska odklanja papežev mirovni poziv.

»Tägliche Rundschau« poroča 6. avgusta iz Kodanja: »Temps« piše o papeževem mirovnem klicu: Zavezniki niso nikdar nehali oznanjati, da se nočejo ustaviti na pol pota. Vsaka oseba, ki je imela pravico govoriti v njihovem imenu, je vedno ponavljala odločen in neomahljiv sklep, da si ne dajo od Nemčije usiliti miru, ampak hočejo same narekovati pravičen mir, brez ozira na žrtve, ki bodo potrebne, da se to doseže. Ko bo sovražnik na tleh in bo prošil miru, tedaj ga bomo poslušali. Dotlej pa naj vsi mirovni posredovalci ostanejo doma.

Francija kliče izgnane redovnice.

Iz Amsterdama poročajo, da je vsled pomanjkanja strešnic vojaško poveljstvo zahtevalo, da se vrnejo izgnane usmiljenke. Vlada se je udala in kliče redovnice iz Holandske.

Angleški vojni stroški.

London. (K. u.) Angleški zakladni urad je izdal v prvem letu vojske 638,456.000 funtov sterlingov, povprečno vsak dan 1,749.194 funtov sterlingov. Skupni izdatki so pa višji, ker znašajo obresti vojnih dolgov vsak teden približno en milijon funtov sterlingov. Na dan so izdali zadnji teden

približno 4 in ena četrtna milijona funtov šterlingov. (1 funt šterlingov je 24 kron.)

Nove indijske čete za evropsko bojišče.
Curih, 7. avgusta. Iz Kalkute poročajo: V Evropo so se odpeljale tri nove divizije indijskih urojenec, med njimi ena mohamedanska iz Pendžaba.

Indija ne uvaža več pšenice na Angleško.
London. (K. u.) Indijski pšenični odbor je ustavil pošiljatve pšenice na Angleško.

Francoski letnik 1889. se odpokliče s fronte.

Lyon, 10. avgusta. (Kor. ur.) »Nouvelles« poroča, da je vojno ministrstvo odredilo, da se moštvo letnika 1889., ki se že od 1. januarja 1915. bori na fronti, premesti nazaj v svoje garnizije.

Nemški letalci napadli angleško vzhodno obrežje.

Berlin, 11. avgusta. (Kor. ur.) Uradno se razglša:

Ponoči na 10. avgusta so naši mornariški zrakoplovi napadali utrjene kraje in pristanišča. Kljub močnemu protidelovanju so se metale bombe na angleške bojne ladje v reki Themse, na londonske ladje delnice, nadalje na opirališče torpedovk Harwich in na važne zgradbe ob Humberu. Opazovali so se dobri uspehi. Zrakoplovi so se vrnili s svojega uspešnega podjetja.

Z italijanske meje.

Zagrebske »Novine« priobčujejo sledeči zanimivi dopis:

Naptil sem se iz Gorice čez Podgora na Kalvarijo. Po zraku nad glavo orglajo topovske kroglice. Srečam nekega poročnika. Pri topništvu je. Čez četrto ure bo streljal iz 30-5 cm moznarja. Ravno kar devilejo temu orjaku v drob 385 kg težkega »delfina«. Kjer se ta razpoči, bodo zacvilili Italijani. Poročnik mi svetuje, naj si stisnem ušesa. Vidim, da delajo tako tudi drugi. Na stroj dvignejo temu »biku« glavo. Odmerijo mu pravec, kamor naj bruhne iz droba »delfina«. Stopili smo štiri korake nazaj. Eden vojakov potegne klopčič. Ogenj plane, zemlja se strese. Vidim, kako kakih 20 korakov v stran padajo oknice s hiš in šipe iz okenj. Tako silen je zračni pritisk. A kako mora biti ondi, kjer se krogla razleti! Poročnik pravi: »Ne bi se rad znašel ondi!« Jaz nisem pravočasno zatislil ušes. Pa mi je tudi pošteno pretreslo ušesno mreno. Dve uri mi je šumelo po ušesih. Poročnik mi je pripovedoval, kako je bilo na severnem bojišču. Nekoliko vojakov je želelo prisostvovati ognju. Ravno ko so pili kavo, je on pripravljal strel. Vojaki so prišli bliže s polnimi skledami kave v rokah. »Bik« zarjove, a vojakom padejo skleda iz rok. To jutro so bili brez kave.

Zahvalim se poročniku in odidem proti Kalvariji. Bil sem gori pred desetimi dnevi. Tu in tam vidim novo jamo, ki jo je izkopala granata. Vidim tudi, da so tla gostejše posuta s šrapneli. Že sem na vrhu. Slišim šepetanje vojakov. Nekateri spe, drugi čitajo, tretji se pogovarjajo. Nekateri se brijejo, nekateri strižejo. Pravim: »Noben brivec še ni tako na visokem imel svoje brivnice!« Neki vojak vrezuje nekaj v drevesno steblo. Grem bliže: Vidim sliko Nj. Veličanstva, okrašeno z rdečim cvetjem. Napis: 2. 8. 1915. Zadrsko domobranstvo 23. Delo mi ugaja, izvršeno je krasno. Srečam poročnika G. Odvede me proti našim sprednjim strelskim jarkom onkraj brega. Pa pojdemo! Gledam. Ni prostora, kamor bi položil dlan, ne da bi bil tje kaj padel šrapnel ali granata. Drevje leži polomljeno, vse črno od smodnika. Nikjer sledi listja. Sam Bog ve, koliko neviht je divljalo tod! Stiskamo se skozi jarke. Poročnik mi pravi, naj se dobro sklonim. Na sto korakov je sovražnik. Nisem hotel verjeti. On obstane. Oprezno dvigne glavo. Toda bliskovito hitro gor in dol. Drugače te lahko pogodi krogla sredi v glavo. Pogledam. Vidim njihove jarke. Beli se vreča pri vreči polna zemlje. Prav pravi. Toda ni niti 80 korakov daleč. Vedel me je še bliže k sovražni črti. Spuščava se po bregu nizdol skozi jarke. Prideva na 40, največ 50 korakov daleč od njihovih strelskih jarkov. Sedaj opreznost, ako hoče videti. Bila je tu majhna razpoka, skozi katero je gledala straža. Pustila me je na svoje mesto. Ravno tedaj vrže neki Italijan lopato zemlje iz jarka. Pokazala se je roka. Vojak poleg mene sproži. Ne vem, da-li ga je zadel, a težko dabi ga bil zgrešil. V tem zaslišim, da gre z naše strani granata. Zdelo se je, kakor bi nam imela pasti na glavo. Tako blizu nad glavo nam je letela. A padla je 40 korakov dalje. Ravno v italijansko kritje. Hitro smo pripognili glave, ker bi njeni kosci znali leteti tudi nazaj. Časih prilete celo na onostran do blizu Soče. V zraku brni! Takoj se ve, da je to zašel ko-

sec naše granate. Pobočje je strmo in pada naravnost navzdol.

Oprezno smo se vrnili nazaj. Stiskati se moraš mimo vojakov, ki tu zleknjeni stražijo. Bližina sovražnika njim ne belil glavo. Veseli so, kakor bi ne bilo nič. Prav pravi Latinec: Quotidiana vilescunt! Vprašam jih: »Kako je, bratje?« Odrežejo se krepko: »Dobro je!« in pritrdijo z glavo. V par minutah smo na vrhu. Ravno na mestu, kjer so pred tremi meseci stali trije križi: Odrešenik med dvema razbojnikoma. Granate so sčasoma porušile vse tri križe. Levi razbojnik je najdlje ostal. Tako da so vojaki govorili: »Baraba ne stori žalega barabi!« No, nazadnje Italijani tudi njemu niso prizanesli. Odtod se je lepo videla borba na Dobrodo (gora Sv. Michaela), ki traja že štirinajst dni. Nebo se lomi od topov. Tu pa grme samo puške. Pa kadar jih na tisoče naenkrat poči! Vsi vragevi v peklu ne bi tako tamburali!

Obiskal sem majorja Rašico. Takoj za bregom je. Postreže mi s čašo vina in cigareto. Prišel je bil k nam pred par dnevi. Pokazal mi je mesto, kjer je bil ranjen. Krogla mu je šla skozi drob. Bilo je 11. septembra minolega leta na Črnem vrhu. Sedaj je že popolnoma zaceljeno. Veseljak po naravi. Neustrašen v najhujšem ognju. Vojaki ga imajo radi. A zna z njimi dobro ravnati. Pozdravim. Grem po bregu navzdol. Srečam nekoliko vojakov. Nekaj vlečejo v vreči na plečih. »Kaj nesete, bratje?« — »Večerjo za Italijane!« — »Ali kruh?« — »Šalite se, toda kdor pokusi tega, mu ne bo do šale!« Bile so bombe. Pot jih je obilaval kakor iz škafe. Naše topništvo je dalje bilo Italijane. Tu in tam je priletel kak kosce tudi na tostran gore, v zraku je brnelo. Nihče ne želi, da bi mu-to padlo na glavo! Srečam nekoliko vojakov. Vodo vlečejo na goro. Napojili bodo sebe in tovariše. »Je-li težko?« — »Ni ne lahko!« — Bil je sodček kakih 35 litrov. »Če bi bilo vino, pa naj bi ga bilo tudi dvakrat toliko, bi bilo lahko! In če bi bilo še bolj strmo, mi bi ga zvelikli gor!« Grem dalje. Tu je že tudi tren. Gredo pojoč. Nesejo brašno. Veseli so sami, a še bolj bodo razveselili tovariše, ko pridejo na vrh. »Ali nesete tudi vina?« — »Imamo tudi tega!« Takoj sem uganil. Vino nesejo, zato pojo! Ne moti jih, da grme topovi in da na desni pokajo puške. Vsaj mi vojaki nočemo vedeti za žalost, dokler smo živi. In če pademo? Pa naj! Častno bomo padli!

Iz Srbije.

SRBIJA ČAKA NA AVSTRIJSKO OFENZIVO.

Rotterdam, 8. avgusta. Rimska »Tribuna« prinaša ob priliki kolektivnega koraka na Balkanu razgovor s srbskim poslanikom Rističem, ki je rekel, da so neutemeljene tožbe, češ da Srbija noče začeti z ofenzivo. Srbija mora imeti svojo vojsko pripravljeno, da odvrne avstrijsko ofenzivo in s tem nudi zaveznikom največjo pomoč.

CARJEVO LASTNOROČNO PISMO SRBSKEMU PRESTOLONASLEDNIKU.

Bukarešt. Car Nikolaj je naslovil srbskemu prestolonasledniku Aleksandru lastnoročno pismo, ki naglašja, kako važnosti da je, da se Bolgarija udeleži vojske in kako se mora obzaložiti mlačnost Srbije nasproti skupnim koristim zaveznikov.

ANGLEŠKA BRIGADA NA SRBSKEM.

Hamburg, 10. avgusta. »Hamburger Fremdenblatt« poroča iz Ulčinja (Črnagora): Angleška brigada, ki se je tu izkrcala, se je priklopila srbski armadi. Sedaj tabori pri Semendriji.

Zanimivosti iz Amerike.

ANARHIJA V MEKSIKI. — AMERIKA NE POŠLJE VOJAŠTVA.

London, 9. avgusta. (K. u.) »Morningpost« ima iz Washingtona: Posebno velikega optimizma ne vzbujajo trud Zedinjenih držav, ki bi rade v Meksiko napravile mir s pomočjo južno-ameriških republik. Zastopniki teh zadnjih so izjavili, da ne nasprotujejo politični, pač pa vsaki vojaški intervenciji. Vojaško intervencijo je odklonil tudi državni tajnik Lansing. Zato zavisi uspeh intervencije samo od Meksikancev.

Finančni položaj Meksike je skoro brezupen. Ameriška vlada je pripravljena proti jamstvu, da ne bo nove revolucije, dovoliti, da ameriške banke posodijo denar v Meksiko.

AMERIŠKE VOJNE LADJE V VERA CRUZU.

Washington. (K. u.) Reuterjev urad poroča: Na prošnjo poveljujočega ameriškega mornariškega častnika v Vera Cruzu je vlada ukazala, da bojni ladji »Nest Hampshire« in »Louisiana« odplujeta v Vera Cruz, ker se je bati nemirov proti tujcem. Ameriške ladje bodo v slučaju potrebe na razpolago.

AMERIKA BO MORDA PREPOVEDALA IZVOZ STRELJIVA?

Manchester, 8. avgusta. »Manchester Guardian« poroča iz Londona, kakor pravi iz najboljega vira:

»V nekaj tednih se snide ameriški kongres in na mizi bo dobil zakonski načrt, ki prepoveduje izvoz municije. Za to gre agitacija večinoma iz pacifiističnih krogov, toda dana je možnost, da bodo to agitacijo okrepili ameriški trgovski interesi.«

PREDSEDNIK WILSON NOČE SPREJEMATI PROTESTOV PROTI IZVAŽANJU MUNICIJE.

Haag, 6. avgusta. Iz Washingtona se poroča: Predsednik Wilson zadnji čas ni hotel sprejeti nobene deputacije delavskih organizacij iz raznih delov Unije, ki so imele izročiti proteste proti izvažanju orožja iz Amerike. Ravno tako je odklonil sprejem deputacije importerjev, ki so hoteli podati protest proti temu, da britanska vlada onemogočuje, da bi se iz Holandske uvažalo blago v Ameriko. Vse deputacije so napotili k državnemu tajniku Lansingu, ki je goreč prijatelj Anglije.

V AMERIKI DOSEGLE NABAVE SPORAZUMA ŠTIRIH 8 MILJARD.

Madrid, 10. avgusta. (K. u.) »Epoca« poroča: Sporazum štirih je dobavil do zdaj v Ameriki blaga, ki je vredno 8 milijard frankov.

POL MILIJONA DELAVCEV BO ŠTRAJKALO V AMERIKI.

London, 10. avgusta. (Kor. ur.) »Daily Cronicle« prinaša newyorške vesti, da se kažejo znaki novega štrajka municijskih delavcev v Novi Angliji. Posvetovali so se o višjih plačah in krajšem delovnem času. Če se ne ugodij njihovim zahtevam, se bo septembra pozvalo v štrajk 500.000 municijskih delavcev.

Dnevne novice.

— Cenj, naročniki »Slovenca«, ki premene svoje bivališče, naj poleg novega naslova sporoče vedno tudi stari naslov (kraj in pošta, vojaki v vojni črti številko prejšnje vojne pošte). Če kdo ne sporoči svojega prejšnjega naslova, se mu list ne more točno pošiljati.

— Duhovniške vesti iz ljubljanske škofije. Premeščena sta v zavod sv. Stanislava za prefekta gg. kaplana Ivan Filipič iz Šmartnega pri Litiji in Maksimilijan Stanonik iz Kostanjevice. Na dosedanjem mestu ostaneta gg.: Josip Klopčič, kaplan v Kamniku in Ivan Borštnar, žup. upr. pri Sv. Lenartu. Premeščeni so gg.: Ignacij Omahen iz Semiča v Dobropolje, Anton Rovtar iz Sv. Križa pri Kostanjevici v Ribnico, Josip Markič iz Predvora v Naklo. Nameščeni so sem. duhovniki: Ferdinand Prebil pri Sv. Križu pri Kostanjevici, Josip Stupica v Šmartnem pri Litiji, Janez Vinčar v Semiču in gg. novomašniki: Francišek Jaklič v Sostrem, Andrej Kajdiž v Smledniku in Jakob Štrekelj v Kostanjevici.

— Romarji na Brezje naj se 16. t. m. poslužijo tudi jutranjega gorenjskega vlaka, ker se je bati, da ob pol 7. uri zvečer ne bo moč dojeti za one, ki se takoj ne oglašajo, dobiti dovolj voz. Kakega posebnega vlaka, ki bi vozil pozneje ni moč dobiti. Sedaj je vojni čas in so kake posebne ugodnosti izključene. Treba je, da vsak udeleženec s tem že naprej računa. Kjerkoli morejo naj dobe vozove in naj se z vozovi, okrašenimi s cesarskimi in deželnimi zastavami pripeljejo na Brezje. Iz krajev, ki ne leže predaleč, naj se v skupinah peš podajo na Brezje. Koliko trpe naši na bojiščih, zato naj tudi naša pot na Brezje bo pot, katere težave darujemo v srečno zmago njihovega orožja.

— Kako se bo prišlo na Brezje 16. in 17. t. mes.? Vsak udeleženec romanja na Brezje mora imeti za vožnjo po železnici z vozovi ali peš legitimacijo domačega županstva, v Ljubljani in v okolici ljubljanske državne policije pa od policijskega ravnatelja v Ljubljani. Vsak si mora legitimacijo sam preskrbeti. Vsak naj vzame seboj kruh, po možnosti tudi druga živila.

— Padli vojaki. O 27. domobranskem pešpolku smo prejeli, da so na severnem bojišču padli: Bukovec Josip iz Medvod, star 22 let, padel 31. julija; Černe Franc iz Most pri Kamniku, star 28 let, padel 15. maja; Križan Franc iz Metlike, padel 17. junija; Markovič Dominik s Krke, star 31 let, padel 15. junija. — Pretekli mesec razun manjših prask, nismo imeli posebnih bojev, zato tudi ne izgub. Radi ugodnega vremena in dobre postrežbe je zdravstveno stanje kakor tudi duševno razpoloženje pri moštvo izborna.

— Cene za seno. V sporazumu s c. in kr. 5. armadnim etapnim poveljstvom določa deželna vlada do preklica, da se pri prodajanju sena v deželi Kranjski naslednje najvišje cene za metrski stot ne smejo prekoračiti, in sicer: za prešano seno 8 K 50 vin, za rahlo seno 7 K 50 vin. Prestopki te odredbe se kaznujejo, v kolikor

ne prihajajo v poštev strožja določila z denarjem od 2 do 200 K ali z zaporom od 6 ur do 14 dni.

— Moka v Budimpešti. C. kr. korespondenčni urad poroča, da je napovedal budimpeštanski magistrat: Od 11. avgusta naprej se lahko kupi na tedensko močno nakaznico 30 dkg čiste pšenice ali fine pecivne moke. Fina moka za kuho stane v veletrgovini 78 K 100 kg, v mali prodaji 88 vin. kg; moka za kuhar 100 kg 60 K, kg 70 vin. In pri nas?

— Vpokojen je dvorni svetnik pri generalnem ravnateljstvu tobačne režije dr. Alfred Siebenrok pl. Wallheim. Cesar mu je ob tej priliki podelil naslov generalnega ravnatelja tobačne režije.

— Odlikovanja. Vitezki križec Franc Josipovega reda na traku vojaškega zasluznega križca je dobil vojaški kurat 27. dom. p. Andrej Dollinger, pridelen 3. dom. p. Bronasto hrabrostno svetinjo je dobil infanterist 27. dom. p. Alojzij Dittmann. Vojaški zaslužni križec 3. vrste z vojno dekoracijo je dobil nadporočnik 97. pp. Miroslav Houzvička. Ponovno najvišje pohvalno priznanje je dobil nadporočnik 5. drag. p. Franc Penka. Najvišje pohvalno priznanje so dobili: ritmožster 5. ul. p. Emil Zajc, stotnik 97. pp. Gustav Hähling pl. Lanzener, nadporočnik težke havb. div. št. 2 Franc Tomše pl. Savskidol, nadporočnik 77. pp. Karel Mošna, major Viljem Jelenčič, pri armadni skupini Terszyánsky, nadporočnik Edvard Praprotnik, pri 6. armadnem etapnem poveljstvu, stotnik 97. pp. Gustav del Cott, pri 3. armadnem zboru, stotnik 17. pp. Rudolf Möbius, stotnik 28. pp. pri 17. pp. Viktor Kotzorek, poročnik 17. pp. Avgust Bertold in poročnik 97. pp. Leon Hofmann. Bronasto hrabrostno svetinjo so dobili: desernika Trtnik Ivan in Valentinič Ivan, predmojstri Berginc Alojzij, Madrič Ivan in Sever Leopold, vsi pri 3. težkem havbičnem polku.

— Požar v škofjeloškem predmestju. Iz Škofjeloke se nam poroča: V noči med nedeljo in ponedeljkom ob pol 1. uri je začel goreti mlin Blaža Pokorn v predmestju Studenec. Požarna bramba je bila takoj alarmirana in ravno tako tudi vojaštvo. Vsi so prišli z brizgalnicami v teku desetih minut na lice mesta. Z bliskovito hitrostjo je bilo vse urejeno in gasilci z vojniki so pričeli delovati. Ogenj se je že opriljmal tudi sosednjega poslopja. G. župan je v sporazumu z g. načelnikom požarne brambe ukazal, naj se kolikor mogoče gleda na to, da se ogenj omeji in res se je posrečilo, da se ogenj ni razširil. Škofjaloka, posebno pa posestniki predmestja Studenec so hvaležni vojakom. Čast jim! Kajti ko bi vojakov ne bilo, bilo bi danes celo predmestje kup pepela.

— Iz sezama izgub št. 229. Praporščak Buchta Božidar, 27. pp., 7. stot., Kranjsko, ranjen; nadporočnik Casagrande Angel, ujet; stotnik Globočnik Franc, 5. domobranski polk, 10. stot., ranjen; poročnik Kovač Alfonz, 27. pp., 8. stot., ranjen; praporščak Liebezeit Karel, 27. pp., 13. stot., Maribor, ranjen; praporščak Rohrmann Ivan, 27. dom. p., 4. stot., Ljubljana, ranjen; Auserik Josip, ujet v Nišu; Besednjak Jakob, 97. pp., Trst, ranjen; Blazina Josip, 3. sap. bat., Barkovlje, mrtev (26.—30./5. 1915); Čač Ivan, 5. dom. p., 4. stot., Dolina, Istra, mrtev (20./5. 1915); Cirer Ivan, Ljubljana, ujet v Nišu; Fatur Filip, 5. drag. p., Zagorje, ujet; Ferjancič Leopold, 5. dom. p., 10. stot., Postojna, ujet; Godec Ivan, 26. domobranski polk, 3. maršstot., ranjen; Kresnik Karel, ujet v Nišu; Letič Franc, 3. sap. bat., 4. stot., ranjen; Likaver Karel, 26. domobranski polk, r.; Lončarič Alojzij, 3. sap. bat., 4. stot., mrtev (26.—30./5. 1915); Meško Martin, 26. dom. p., 3. maršstot., mrtev (junija 1915); Ozimič Alojzij, 5. dom. p., 10. stot., Maribor, ujet; Predanič Ivan, 26. dom. p., 3. maršstot., mrtev (junija 1915); Škarič Josip, 3. sap. bat., 4. stot., ujet; Strgar Rok, 3. sap. bat., 4. stot., Sv. Rok, mrtev (26.—30./5. 1915); Zupancič Josip, 5. drag. p., 1. esk., ujet.

— Na bojišču gorate Tirolske je dne 5. avgusta umrl nadepolni mladenci Franc Tomšič, edini sin ugledne rodbine »Mačkove« v Dedendolu pri Višnji gori. Par dni pred smrtjo je še pisal svojemu bivšemu nadučitelju, Janku Škerbincu dopisnico, ki se dobesečno glasi: »Velece-njeni gospod! Oprostite, ker Vam tako redkokdaj pišem. Človek se tako težko pripravi, pa tudi časa nimam. Pogosto se spominjam Vas in Vaših nauk, ki ste jih še v šoli cepili v naša mladostna srca; v spominu so mi besede slovesa, ko ste mi priporočali: Bodi pogumen, krščanski ter se priporočaj Materi Božji! — In tako tudi je! Do sedaj mi še ni bilo sile in če ljubi Bog da, se kmalu vidimo. Zdaj pa Vas in Vašo gospo prav srčno lepo pozdravim Vaš hvaležni učenec Francelj.«

— Izposojevanje tujih žgalnih kotlov. Ministrska naredba odloča, da morajo posestniki žgalnic s prosto kuho žganja proti primerni odškodnini posoditi svoje kotle onim osebam, ki so po zakonu o vojnih dajatvah morale odstopiti svoje kotle dr-

žavni upravi. Te osebe morajo svoje prošnje vložiti pri oddelku finančne straže, kjer izvedo tudi ostale podrobnosti.

— **Umrli** je v Mariboru na južnem bojišču ranjeni infanterist Janez Kosi.

— **Bivši »Štajerček«** odgovorni urednik Anton Peitler — **ustreljen**. Anton Peitler, ki je še meseca maja bil odgovorni urednik »Štajerca« in ki je, kakor smo poročali poizkušal izvršiti v mariborski okolici roparski umor, ni več med živimi. Predvčerajšnjim sta pobeglega v mariborski okolici zapazila dva orožnika, katerima je pa ušel. Pozneje sta orožnika čula dva strela. Ko sta šla orožnika v ono smer, odkoder sta čula strela, našla sta ondi Peitlerja mrtvega. Ravnatelj Fritz tamonjske švicarske industrijske družbe je bil ondi na lovu. Nakrat je nekdo iz grmovja nanj ustrelil, a ga ni zadel. Ravnatelj Fritz je nato streljal v grmovje in ko je pozneje preiskal grmovje, je našel ondi Peitlerja mrtvega. Strel je Peitlerja pogodil v glavo.

— **Padel** je na severnem bojišču g. Franc Ogrinc, starejši sin g. Ivana Ogrinca, posestnika in trgovca v Grahovem pri Cerknici.

— **Smrt v tujini**. V neki bolnišnici na Ogrskem je umrl vrl slovenski mladenič, vojak Janez Rižnar iz Radeč pri Zidanem mostu.

— **Savojski princ — dominikanec**. List »Concordia« poroča: Nek princ savojške hiše je svojim staršem izjavil, da hoče vstopiti v dominikanski red in kardinal Richelny je storil korake, da bo preoblečen mladega princa imelo značaj narodnega slavlja. Kdo je ta princ, se ne pove, najbrže je eden izmed sinov vojvode Aosta.

— **V Ameriki na smrt obsojen**. Kranjski rojak Matija Ciraj je bil v Denveru obsojen na smrt, ker je umoril svojo ženo. Ker trdijo sedaj zdravniki, da je to dejanje izvršil v blaznosti, bo sodno postopanje skoro gotovo ponovljeno.

— **Pomiloščeni kaznjenci**. Dunaj, 11. avgusta. (K. u.) »Wiener Ztg.« poroča: Nj. Veličanstvo je z Najvišjim odlokom z dne 9. avgusta t. l. 96 kaznjencem odpustil ostanek kazni. Od teh odpade petero pomiloščenj na kaznenjke v Begunjah.

Zahvala galilijskih beguncev. Prejeli smo: Poljaki, vojni begunci iz Galicije, ki smo skoraj 11 mesecev prebivali na Dolenskem, izrekamo pristrčno zahvalo: Blagorodnemu gospodu c. kr. okrajnemu glavarju v Litiji za njegovo težko, ogromno delo za vsestransko podporo in očetovsko postopanje in skrb za nas; potem prečastitemu prijorju Kostelcu v Zaticini, ki nas je objel z gorkim, očetovskim srcem, se naučil poljščine, da nas je spovedoval in nam pridigoval v cerkvi, naše otroke učil krščanskega nauka in jih pripravil na prvo sveto spoved, ki so jo pri njem opravili; od svojih lastnih prihrankov nam je delil podporo in opravil za nas vse pisanje; Bog mu vse te velike dobrote tisočkrat povrni na tem in onem svetu! Dalje se pristrčno zahvaljujemo za izkazano dobrotljivost vsem občinskim predstojnikom in tajnikom in vsem orožniškim postajam. Zahvaljujemo se gospodu dr. Repiču, ki je naše ljudi brezplačno obiskoval in jim dal zdravila; prečastiti duhovščini v št. Vidu in Zaticini, gg. Antonu Rojcu in Antonu Kraševcu, gospej Klemenčič, gospej poštarici Eisel in celokupni inteligenci v št. Vidu, gg. Fr. Šefmanu in Krošlu, gostilničarju Vencu, Pangercu, Grabnarju ter Škovcu, Kovačiču in Adamletu ter vsemu prebivalstvu v Radohovi vasi in sploh na celnem Dolenskem, kjer so bili nastanjeni naši ljudje, — V zastopstvu vseh: Jožef Cibulski iz Stryja v Galiciji.

— **Priloge reklamacij o blagu, katero se je iz južnih kronovin spravilo na varno**. Reklamacije in poizvedbe o tovorih in prtljagah, katere so bile ob izbruhu vojne z Italijo v postaje ogroženega ozemlja določene, oziroma ki so bile že na potu tja, in so bile najbrž iz ogroženega ozemlja na varno spravljene, so prijavitelj pri sledenjih ravnateljstvih državnih železnic: 1. Pri c. kr. ravnateljstvu državni železnic v Lincu: Če se gre za tovore in prtljage, katere so bile oddane na postajah državnih železnic na Koroškem, Kranjskem ali Primorskem ali pa ki so bile določene za postaje državnih železnic v teh kronovinah in ki so bile, kakor se domneva, na varno spravljene. 2. Pri c. kr. ravnateljstvu državnih železnic na Dunaju: Če se gre za tovore ali prtljage, ki so bile oddane na Koroškem, Kranjskem ali Primorskem in sicer na postajah privatnih železnic (južna železnica) ali pa ki so bile določene za postaje rpi vatnih železnic v teh kronovinah in ki so bile, kakor se domneva, na varno spravljene. 3. Pri c. kr. ravnateljstvu državnih železnic v Inomostu: Če gre za tovore ali prtljage, ki so bile oddane na železniških postajah na južnem Tirolskem (tudi proge južne železnice in vse lokalne železnice) ali pa ki so bile določene za te postaje, in so bile, kakor se domneva, na varno spravljene. Tem vlogam naj se prilože, če možoče sprejemni listi, duplikati

Napori italijanskih alincev.

voznih listov ali drugi dokumenti, ki dokazujejo pravico razpolaganja čez dotično blago. — C. kr. ravnateljstvo državne železnice v Trstu.

— **Pošiljanje vojakom na bojišče**. Vsled odloka c. kr. trgovskega ministrstva se je razpošiljanje blagovnih vzorcev vojakom na bojišče pod pogoji, ki so bili svoj čas objavljeni, raztegnilo še na naslednje vojno-poštne urade, in sicer: št. 8, 150 in 207.

Primorske novice.

— **Goriški lev**. Splitski »Dan« piše: »Grozno grmenje topov na periferiji okoli Gorice in pred bobnečo Sočo. Celi svet občuduje leva, ki v svojih postojankah noč in dan napenja svojo moč, ker mu kleti sovražnik ne dá miru, ali Bog vliva moč v slovensko-hrvatskega leva. Mi ga občudujemo in ljubimo neizmerno, ker vemo, da je on naš in naše mile in lepe domovine branitelj: njegova kri bo zapečatila za vse večne čase slovo, bratstvo in edinstvo Slovencev in Hrvatov. Občudujemo ga in solze veselja nam silijo v oči, ko ga vidimo, ko gre iz svojih skrivališč in okopov, znojen in od zemlje zamazan, ali ponosen, da je storil svojo dolžnost in rešil domovino. Njegov znoj in njegova obleka nam pove, kaj trpi, koliko prečuje in se žrtvuje za svoj dom in narod in zato se naše srce in naše misli nahajajo vedno pri njem. Goriški lev, Bog naj te varuje in vodi od zmage do zmage! Hvaležna domovina Ti pa postavi ob bobneči Soči graniten spomenik na trdnem skalovju našega Krasa, kamor bosta romala za vse večne čase — Slovenec in Hrvat!«

— **Na Otlici nad Ajdovščino** bo v nedeljo dne 8. avgusta daroval novo sveto mašo čast. gosp. Jožef Likar. Sveto opravilo se prične ob 10. uri.

— **Nagle smrti je umrl** dne 7. avgusta 1915 na postaji št. Peter na Krasu Franc Liper iz št. Florijana pri Gorici. Sorodniki naj se oglašijo v št. Petru na Krasu pri županstvu.

— **Smrt vrliga moža**. V četrtek je umrl v Zagrebu v visoki starosti 74 let g. Ivan Grgurina sen., veletržec, rodom iz Rukavca v Istri.

— **Na italijanskem bojišču** je padel Francišek Kolšek, trgovski korespondent, doma iz Brega pri Polzeli.

— **Nogo je odtrgala granata** v Culo-tevi trgovini v Gorici Slovenki Vodopivec. Deklica je umrla.

— **Goriški deželni gluhomemi zavod** se je preselil iz Gorice na Kranjsko in sicer se nahaja deloma v zavodu »Notre Dame« v Kandiji pri Novem mestu, deloma na deželni kmetijski šoli na Grmu.

— **Padel je na južnem bojišču učitelj**, častniški aspirant gosp. Alojzij Bravničar, doma iz Tolmina. R. I. P.

Ljubljanske novice.

lj **Brambni ščit v železju**. V proslavo 85letnice Njega Veličanstva cesarja prične se dne 18. avgusta 1915 od 12. uri opoldne slavnostno zabijanje žebeljev v »Brambni ščit v železju«. Žebli po 1 K, 50 in 20 vinarjev se bodo dobivali na licu mesta, t. j. pri glavnem vходу mestnega magistrata, kjer bo v primerno okrašenem paviljonu razpostavljen »brambni ščit«, ki je lepo in solidno delo domačega podobarja g. Pengova. Pričakovati je, da se vsak posameznik udeleži te dobrodelne akcije, ki je v korist vdovam in sirotam padlih kranjskih junakov.

lj **Ranjen** leži v bolnici na Ogrskem Simon Mlinarič, bivši cerkvenik v frančiškanskem samostanu v Ljubljani.

lj **Umrli** je blaga gospa Ana Aznoha, soproga velespoštovanega g. stroje-

vodja juž. železnice v pok. g. Aznoha. Naše najiskrenejše sožalje!

lj **Radi mlekaric, ki odpovedujejo strankam mleko**, se vsak dan čujejo večje pritožbe. Z mestnega magistrata se nam piše o tem: Matere kar jokajo, ker ostajajo otroci brez mleka. Menda mlekarne vse mleko od mlekaric na debelo pokupijo. S prodajo mleka se tudi vzgnezduje oduška špekulacija, ki hoče navijati cene. Vse-mu temu je mestni magistrat že na sledu. Vsi prizadeti naj se oglašijo prihodnje dni v mestnem tržnem uradu (pritličje nasproti mestne posredovalnice). Zlasti naj se navedejo v tem uradu imena vseh mlekaric, ki so doslej iz kateregakoli vzroka opustile dovažanje mleka.

lj **Restavracija na ljubljanskem glavnem kolodvoru** prevzame gosp. Stanislav Horak. Gosp. Schrey je odpovedal svojo pogodbo.

Vzgladna darežljivost na bojišču obolelih vojakov. Vojni bolniki sobe št. 21 v podružnici garnizijske bolnice na c. kr. II. državni gimnaziji v Ljubljani so v proslavo zavzelja Varšave iz svojih bornih, vinarje broječih sredstev zložili vsoto petih kron kot patriotski prispevek za zgradbo posebnega Učelna-potapljača ter vsoto po svojem tovarišu g. policijskemu komisarju Langerju iz Moravske Ostrove odkazali ljubljanski krajevni skupini Avstrijskega mornariškega društva. — Če žrtvujejo bolni vojaki, ki so za domovino trpeli in oboleli, za blaginjo svoje očetnjave, kolikor jim le dopušča lastna revščina, koliko bolj smo dolžni mi, ki smo ostali na svojih domovanjih, da prispevamo iz svojega imetka vsak po svojih razmerah.

lj **Občinstvu na znanje!** C. kr. deželna vlada je potrdila za ljubljanske postreščke in komisijonarje nov, razmeram primeren cenik. Cene so naslednje: 1. Pota in komisije: V enem mestnem okraju s pismi in naročili 20 vin., s prtljago do 10 kilogramov 40 vin., do 50 kg 60 vin. Za pota iz enega mestnega okraja v drugega s prtljago do 10 kg 60 vin., do 50 kg 80 vinarjev. Za pota v Kranjsko ali Mestno hranilnico ali enaka opravila v druge zavode ter za pota v zastavljalnice 60 vinarjev. 2. Opravila in pota za določeni čas: Za lahka opravila brez orodja od ure 60 vin., za težka dela z orodjem od ure 80 vin., za lahka opravila brez orodja za cel dan 5 K za spremljanje trgovskih in drugih potnikov ter za prenašanje kovčgov z vzorci od ure 80 vin., za isto opravilo z ročnim vozom ali samokolnico od ure 1 K. Pota od kolodvorov in nazaj: S prtljago do 25 kg 80 vin., za prevažanje blagajnic do 200 kg za osebo 4 K, za prevažanje blagajnic nad 200 kg za osebo 4 K, za prevažanje glasovirjev za osebo v pritličju 2 K, za vsako nadstropje za osebo več 30 vin., za prevažanje glasovirjev iz sobe v sobo za osebo 1 K. Za opravila ponoči od 1. aprila do 30. septembra od 9. ure zvečer do 7. ure jutraj ter v času od 1. oktobra do 31. marca od 8. ure zvečer do 8. ure jutraj vrh navadne pristojbine še polovico te pristojbine. Za selitve, snajenje obleke, prenašanje težjih blagajnic in vsa druga dela se plača po dogovoru. Vsak postrešček je primoran imeti odobreni cenik vedno pri sebi in se z istim na zahtevo izkazati vsakemu stražniku in občinstvu.

lj **Izgubila** je begunka iz Goriškega v Ljubljani, dne 6. t. m. 140 K denarja. Prosi se, naj bi pošten najditelj denar prinesel na uredništvo Slovenca, kjer dobi postavno nagrado.

Bolgarija.

OBLJUBE SPORAZUMA ŠTIRIH BOLGARIJI.

Atene 10. avgusta. Atensko uradno glasilo poroča: V Atenah izročena istoglasica se nota sporazuma štirih zahteva, naj bolgarska vlada takoj nastopi. Bolgariji obetajo: 1. Izvede se srbsko-bolgarska pogodba iz leta 1912.; t. j.: prepusti se severna Makedonija Bolgariji. 2. Grška mora odstopiti Bolgariji Kavalo s primerno obsežnim zaledjem. Te obljube se izpolnijo šele po končani vojski. Grško vladno glasilo izjavlja, da bo Grška vlada noto sporazuma štirih odklonila.

ENTENTA IN BOLGARIJA.

Sofija, 8. avgusta. »Agenze Bulgare« sedaj javlja, da so ententini zastopniki odgovorili na bolgarsko noto 15. junija in pristavili, da je o vsebini sklenjena najstrožja tajnost.

»Frankfurter Zeitung« poroča, da sta bolgarski pooblaščenec v Carigradu Kolučev in turški zastopnik podpisala zapisnik, ki bo tvoril podlago za nadaljna podrobna pogajanja. Bolgarski vojaški zastopnik je že odpotoval v Carigrad, kjer bo sodeloval pri urejanju meje.

Razna poročila.

V RIMU SE POSVETUJEJO O ALBANIJU.

Zeneva, 9. avgusta. Pariški »Herald« ima cenzurirano vest iz Rima, da so vsi ministri prekinili svoj poletni dopust in bodo ostali v Rimu v svrhu važnih posvetovanj o albansko-srbskem vprašanju.

POIZKUŠEN NAPAD NA CARNEGIEJA.

Rotterdam. Iz Newyorka se poroča: Neki tukajšnji zasebni detektivski zavod se že mesec dni peča s poizvedovanjem za povzročitelja poizkušene atentata na milijarderja Carnegieja. 23. junija so našli pred Carnegiejevo vilo na peti cesti bombo, v kateri so bile tri palice dinamita. Množina dinamita bi zadostovala, da bi bila vila popolnoma razrušena. Bomba je ležala na kamenitem podzidku visoke železne ograje, ki obdaja vilo. Ondi jo je našel ob 11. uri ponoči posebni detektiv Georg Malone, ki straži vilo ponoči. Užigalna vrstica je ugasnila in tako je nesreča izostala. Carnegiejeve družine ni bilo v vili.

ŠPANSKA DEMENTIRA.

Pariz, 9. avgusta. (K. u.) »Agence Havas«: Španski poslanik izjavlja, da je oporočilo, da se nahaja v španskih vodah opirališče, kjer dobivajo nemški podmorski čolni živila in drugo, neresnično. Uradna preiskava je dognala, da je ta vest izmišljena.

NIZOZEMSKA KRALJICA ČASTITALA PAPEŽU.

Genj, 9. avgusta. (K. u.) Listi poročajo iz Rima: Dobro poučeni krogi javljajo, da je nizozemska kraljica Viljemina papežu častitala na njegovem stremljenju, da se zopet doseže mir.

NOV PREDSEDNIK NA PORTUGALSKEM.

Lizbona. Bernardin Machado je bil izvoljen za predsednika portugalske republike.

Napad ob jezeru Campo v dolini Daone

(Konec.)

Zato pa je nastalo po taboru živahno vrvenje. Še zaspani so poskakali Italijani iz svojih šatorov, toda takrat sta začeli prasketati tudi že strojni puški, drug za drugim se je zgrudil, kdor je mogel pa se je rešil bežeč. Le malo se jih je ustavilo ob strelskem jarku južno zapadno od jezera, da se postavijo v boj, drugi pa so leteli proti bojnim stražam na poti v dolino Lano. Prišli so strelcem četovodje Miksička prav na muho, ki so bežeče Italijane z dobro pogodeniimi streli kar kosili. Zda sta hoteli bojni straži prihiteti na pomoč, toda minilo jih je veselje, ko so začeli padati med nje strelji oddelka pri jezercu Capidelli. Tudi vod 90. alpinske stotnije, ki je skušal priti z doline Lano v dolino Daone, da bi poizvedel, kaj ves ta hrup pomeni, je bil z ognjem Nicolodijevih mož tako živahno pozdravljen, da se je obrnil ter jo naglo odkuril.

Innerhoferjev oddelk je streljal dalje, dokler se je v taboru ob jezeru še videl kak sovražnik. Končno je prišlo na vrsto še 50 tovnih živali, od katerih pa so se nekatere že bile otrgale in oddirjale. Ostale so postreljali. Zda se je podal Innerhofer na pot nazaj. Imel je samo eno izgubo. Črnovojnik Suchy je padel mrtev; krogla ga je zadela v glavo. Bilo je ob polšestih. Ko so bojne straže ob poti v dolino Lano zapazile povratek, so skušale oddelk zasledovati, toda ogenj patrole Miksiček jih je kmalu ustavil. Tudi ob bojni straži na pobočju gore Foppa je detašman prišel mimo. Le zadnjo našo stražo so Italijani počastili z nekoliko krogli, ne da bi koga zadeli.

: **Naročajte „Slovenca“** .:

Proti 7. uri zjutraj je patrula Miksiček zapazila eno do dve stotnji alpinov, ki so korakali v bojni formaciji s prelaza della Forcellina. Ko so prišli v strelno razdaljo, je pričel Miksiček streljati, na kar so Italijani odgovarjali z mnogimi salvami. Med neprestanim ognjem so Italijani prodirali do postojank ob Campu di Lago. Tu so se ustavili ter pričeli predvsem reševati ranjene tovariše. Kmalu je korakalo 30 lahko ranjenih po poti na prelaz, njim so sledile nosilnice na kolesih in kakih 45 tovornih živali z ranjenci. Popoldne se je ta kolona vrnila, da natovori ranjencev še enkrat.

Proti večeru je poskušalo 30 Italijanov pregnati patrulo ob Campo di Lago. Kmalu so pa bili zapazeni ter so se obrnili, ko so imeli nekaj izgub. Ob polosmih zvečer jo je Miksiček krenil nazaj. Nekaj neškodljivih salv mu je počilo v slovo, potem je Italijanom izginil izpred oči in je mogel neoviran končati težko hojo navkreber.

Opazovalna patrula, ki se je nastanila na neki rti vzdolžnih vrhov, je videla drugo jutro še nekaj vozečih nosilnic z ranjenci pomikati se navzgor proti prelazu. Obenem je začel neki oddelek kopati skupen grob. Ko so položili vanj trinajstega mrtveca, je megla zakrila razgled. Šele uro pozneje se je zopet zjasnilo, in patrula je videla, ko so zadnje mrljice polagali k večnemu počitku.

Od cele alpske stotnije jih je le malo ušlo našemu strelskemu napadu.

Za omejitev pijančevanja.

UKAZ

c. kr. deželne predsednika na Kranjskem z dne 7. avgusta 1915, št. 20.375, s katerim se izdajajo na povelje najvišjega poveljnika za južnozahodno fronto (ces. ukaz z dne 23. maja 1915, drž. zak. št. 133) z dne 30. julija 1915, op. št. 10.602, **odredbe za omejitev alkoholizma** (pijančevanja).

Na podlagi § 13. (oddelek c) Najvišjih določil o območju političnih oblasti z dne 19. januarja 1853, drž. zak. št. 10, in na podlagi § 45, odst. 2, obrtnega reda, drž. zak. št. 199 iz leta 1907, se ukazuje do preklica:

§ 1.

Točenje in nadrobna prodaja žganih opojnih pijač kakor tudi trgovina z žganimi opojnimi pijačami na drobno v posodah, zaprtih po trgovskem običaju, je prepovedano ob nedeljah in praznikih in ob semanjih dneh skozi ves dan, sicer pa pred 7. uro zjutraj in od 4. ure popoldne naprej. Točarne za žganje morejo biti med tem časom zaprte.

§ 2.

Gostilničarskim in točilničarskim obrtnikom (gostilnicam in kavarnam, točilnicam kave in dr.) kakor tudi trgovcem vsake vrste (trgovcem, prodajalcem delikates itd.) in drugim obrtnikom (slasčičarjem, destilatorjem in dr.), ki imajo pravico za točenje ali za nadrobno prodajo žganih opojnih pijač na podlagi § 16., lit. d obrtnega reda ali § 1. zakona z dne 23. junija 1881, drž. zak. 62, ali ki imajo pravico za trgovino z žganimi opojnimi pijačami nadrobno v posodah, zaprtih po trgovskem običaju, je prepovedano ob nedeljah in praznikih in ob smajnih dneh skozi ves dan, sicer pa pred 7. uro zjutraj in do 4. ure popoldne naprej, točiti žgane opojne pijače ali jih prodajati v zaprtih ali nezaprtih posodah.

V teh prepovedanih časih je prepovedana vsaka oddaja žganih opojnih pijač neposrednemu uživalcu.

Trgovci na debelo ali izdelovalci smejo izvrševati samo že prej došla naročila obrtnikov, opravičenih za prodajo na drobno, ali za točenje. Toda tudi to se sme goditi le v prostorih, ki kupcem niso dostopni.

§ 3.

Tudi izven v §§ 1. in 2. omenjenih prepovedanih časov je vsekako prepovedano oddajati (točiti ali prodajati) žgane opojne pijače pripadnikom oborožene sile, civilnim osebam, ki so poklicane v vojno službo pri armadi, uslužbencem podjetij, ki so postavljena pod zakon o vojnih dajatvah, osebam, ki se podvrgajo dolžnosti nabora ali prebiranja, in vojnim ujetnikom.

Pri vojnih železniških transportih nobene vrste se ne smejo oddajati niti žgane opojne pijače, niti druge alkoholne pijače (vino, pivo, mošt itd.) Izjeme morejo nastopiti le na posebno zdravniško odredbo ali z izrecnim dovoljenjem poveljnika transporta.

§ 4.

Ravnotako je prepovedano oddajati žgane opojne pijače mladostnim pod 18 leti, pijancem iz navade, pijanim osebam, beračem, vlačugarjem, duševno manjvrednim ali nasilnim osebam. Tudi ni dovoljeno, da bi ostali pivci nepotrebno dolgo v žgarnjah.

§ 5.

Kolikor je oddaja ali prodaja opojnih pijač vobče dovoljena po teh določilih, se sme vršiti le za gotov denar. Prepovedana je torej oddaja takih pijač na vero (kredit) kot zamena za živila ali na račun mezde.

§ 6.

Kot žgane opojne pijače v smislu tega ukaza je smatrati vse žgane opojne tekočine, namenjene človeku v zauživanje, ki so primerne za pijačo s primesjo ali brez primesi (spiritus, žganje, rozolja, rum, liker itd.); pri tem je vseeno, ali so napravljene s kuhanjem ali na kak drug način (z esencami ali drugimi surrogati) in brez ozira na to, v kateri obliki se oddajajo.

§ 7.

Političnim oblastim I. instance je pridržana pravica, da izdado po krajevnih razmerah morebitne daljne predpise.

§ 8.

Ta ukaz ne velja za oddajo žganih opojnih pijač v zdravilne namene po zdravnikovem zapisu.

§ 9.

Ta ukaz je nabiti po vseh obrtnih obratovališčih, po katerih se točijo ali prodajajo žgane opojne pijače, tako, da ga gosti (pivci) ne morejo prezreti.

§ 10.

Vsako dejanje ali nehanje, ki ima namen, izogniti se v prejšnjih paragrafih izrečeni prepovedi (n. pr. posebno kupovanje žganja vojakom po posredovanju civilnih oseb) je prepovedano in se bo kaznovalo posebno oistro.

§ 11.

Prestopki tega ukaza se bodo kaznovali po §§ 7. in 11. ces. ukaza z dne 20. aprila 1854, drž. zak. št. 96, z globo 2—200 kron ali s 6 urnim do 14 dnevnim zaporom, ali se bo pa začasno zaprlo obratovališče ali pa v smislu § 133. b obrtnega reda, drž. zak. št. 199 iz leta 1907., za kazeno odvzeta obrtna pravica na določeni čas ali pa za vedno.

§ 12.

Ta ukaz obvelja z dnevom njegovega razglašja.

Obenem se razveljavlja ukaz c. kr. deželne predsednika na Kranjskem z dne 23. junija 1915., št. 14.888, dež. zak. št. 20, kakor tudi vse odredbe političnih oblasti I. instance v tem oziru, kolikor se ne vjemajo s predstoječim ukazom.

C. kr. deželni predsednik:

Baron Schwarz s. r.

Povečane slike

do naravne velikosti, kakor tudi
oljnatih portrete na platno
izvršuje umetniško po vsaki
3409 fotografiji 3409

DAVORIN ROVŠEK

prvi fotografski in povečevalni zavod
v Ljubljani, Kolodvorska ulica 34a.

Proda se dobro ohranjen dekoracijski

divan

za K 40—, in lepa 1528

stenska ura

za K 20— v Hilšerjevi ulici šteč. 5./I.

ANTON BOČ

barvarija in kemična pralnica
Ljubljana, Selenburgova ul. 6

Dela se izvršujejo tudi na
Glincah št. 46. Nizke cene!
Točna in solidna postrežba!

Obstoj tvrdke že čez 50 let.

Izučenega vrtnarja

ki bi vzel vrt v najem, išče graščinsko oskrbnistvo v Radovljici. Dotičnik naj se po možnosti zglaš osebno, ali pa naj pošlje svoja izpričevala s primernimi pojasnili. Rok zglašitve do konca avgusta t. l. 1532

Prijazno solčno 1554

stanovanje

se odda s 1. novembrom v Zetnovich-evi hiši na Kongresnem trgu št. 3 v 3. nadstropju, obstoječe iz 3 sob, kuhinje in pritlikin. Več se izve pri hišniku istotam.

Dečka

kateri ima veselje do trgovine, poštenih staršev, čvrst in zdrav, sprejme takoj

trgovska firma 1523
I. KUŠLAN, Kranj, Gorenjsko.

GORČEVA

KOLESA PRIZNANO NAJ
BOLJŠA SEDANJOSTI X

A. GOREC

LJUBLJANA MARIJE TERE
ZIJE CESTA 57. 14. NOVI SVET
NASPROTI KOLIZEJA ZAH
TEVAJTE PRVI SLOV. ČENIK
BREZPLACNO

Rastlinska destilacija „FLORIAN“
v Ljubljani

— kupi — vsako množino praznih

bokalskih steklenic

od kisle vode — Rogaške slatine.

Meblovane sobe

se oddajo v gostilni Maly v Rimskih
toplicah (Spodnje Štajersko). 1569

Sprejme se v trgovino mešane stroke

učenka

poštenih staršev nad 14 let stara, ki je dobro izurjena v računstvu in pisavi ter ima veselje do trgovine. — Istotako se sprejme tudi

učenec

pod enakimi pogoji. Friderik Skušek, trgovec, Metlika. 1555 3

Izgubila se je na potu iz Volčjega potoka čez Radomlje—Jarše, Groblje—Trzin v Ljubljano

črna ročna torbica

z denarnico, nekaj denarjem in različnimi drugimi stvarmi.

Prosi se, da se to odda v trgovini Feliks Urbano v Ljubljani ali na gradu v Volčjem potoku proti odškodnini. 1556 2

Kupim v vsaki množini mikano in nemikano

domače predivo

po najvišji ceni. — Ponudbe na: Ivan N. Adamič, vrvarna, Ljubljana, Sv. Petra cesta št. 31. 1453

Dobra

kuharica

vešča šivanja perila in oblek, išče primerno službo. Naslov na upravo pod »Pridna gospodinja 1579«.

Kupimo

klavno živino in plemenske prašiče

Ponudbe je pošiljati na Vnovčevalnico za živino v Ljubljani, Dunajska cesta 29.

Trgovski pomočnik

mlad, vojaščine prost, zmožen tudi nemščine, ali 1581

učenec

kateri je vsaj eno leto že bil v kaki trgovini, se sprejme takoj pri:

PETER LASSNIK, Ljubljana.

Globoko potrtega srea javljamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežujočo vest, da je naša iskrenoljubljena soproga, ozir. sestra, teta in svakinja, gospa

Ana Ažnoh, roj. Jekovec

soproga strojevodje juž. žel. v p.

po dolgi in zelo mučni bolezni, večkrat previdena s sv. zakramenti za umirajoče, danes ob pol 10. uri popoldne izdihnila svojo blago dušo.

Pogreb nepozabne rajnice se vrši v četrtek dne 12. t. m. ob 5. uri popoldne iz hiše žalosti sv. Petra cesta šteč. 22 na pokopališče k Sv. Križu.

Sv. maša za dušnico se boe služila v petek, dne 13. t. m. ob pol 8. uri popoldne v farni cerkvi sv. Petra.

V Ljubljani, dne 11. avgusta 1915.

Mestni pogrebni zavod v Ljubljani.

Zalujoči ostali.

PLAVEC

za plavljenje večje množine okroglega lesa (hlo-dov) po Muri se išče. Ponudbe na

Viljem Fürth, Gradec, Kaisersfeldgasse šteč. 17. 1570

Pozor!

Nova trgovina koles in motorjev

Selenburgova ulica 26

Zaloga svetovno znanih „Humber“-koles, Puch-motorjev novega sistema in posameznih delov po najnižjih cenah. Priporočam se za cenjena naročila

z odličnim spoštovanjem

Fran Florjančič

1497